

Num. 296

Abril 2013

Periódico labrego de información técnica e sindical

Número de rexistro: 980635

sindicato
labrego galego
comisións labregas

As labregas europeas contra a crise que recorta os seus dereitos

Entre o 8 e o 10 de marzo, reuniuse en Lampai (Teo) o grupo de traballo da Área de Mulleres da Coordinadora Europea da Vía Campesina. Durante tres días, labregas de países como Noruega, Polonia, Austria, Italia, Brasil, Galiza ou Andalucía, analizaron como a crise está causando un serio recorte de dereitos nas labregas do vello continente e unha mingua dos servizos públicos dos que depende a súa calidade de vida.

► Páxs. 23 a 25

Galiza non é unha mina

A medida que se multiplican as ameazas mineiras en toda Galiza por parte de empresas locais e estranxeiras e capitais especulativos, a sociedade galega responde articulando novas respostas para enfrentarse a un fenómeno que pretende destruír grandes extensións de terras de labranza das que viven miles de familias só para o lucro duns poucos.

RENTA 2012

Está aberto o prazo para presentar a declaración do Imposto sobre a Renda (IRPF) correspondente ao exercicio 2012. Quen desexe tramitala no SLG, debe pasar o antes posible pola súa oficina para traer a documentación necesaria.

FE DE ERROS

Na portada do Fouce 295, o titular principal referíase á folga de entregas de novembro de 2012 como a primeira feita en Galiza, cando en realidade foi a segunda. Na contraportada, dise "vendemos uns 1.000 litros de leite embotellado ao mes", cando O Alle está a vender 1.000 litros de leite embotellado á semana.

O ano 2013 comezou cunha de cal e outra de area. Por unha banda, a Xunta denegaba os permisos á empresa norueguesa Erimsa para explotar o seixo da Terra Chá. Polo lado negativo, xurdiron novas solicitudes de proxectos mineiros en Santa Comba, Zas, Castrelo de Miño e Xinzo de Limia, todas zonas de gran potencial agrogandeiro nas que miles de familias viven da profesión labrega.

Paralela á ameaza, a sociedade civil comezou a organizarse. O 16 de febreiro reuníanse en Teo organizacións sociais e colectivos de todo o país, entre as que se atopaba o Sindicato Labrego, para reflexionar e comenzar a construir un movemento de oposición a esta agresiva forma de roubarnos a terra para especular con ela, expoliala da súa capacidade produtiva e deixala inservible para sempre.

► Caderno Central

Edita: Edicións Fouce
Departamento de Publicacións de Servicios Agrarios e Contables S.L.
CIF: B - 27165646

Coordinación: Xosé García Rodríguez
Consello Editorial: Isabel Vilalba Seivane, Tareixa Ledo Regal e Xabier Gómez Santiso.
Colaboracións: Henrique Outes, Ramón Barreiro Carnota, Xabier Gómez Santiso e Isabel Vilalba Seivane.
Deseño e maquetación: Xosé García Rodríguez
Sede da redacción: Ofelia Nieto nº 13-23 Santiago de Compostela Tfno: 981 580449 Fax: 981 572570 www.sindicatolabrego.com
Depósito Legal: C-749/88

LOCAIS

NACIONAL - R/ Ofelia Nieto 13-23, 15705, Meixonfrío, Santiago de Compostela. Tfno. 981 554 147
COMPOSTELA - R/ Ofelia Nieto 13-23, 15705, Meixonfrío, Santiago de Compostela. Tfno. 981 588 532
MELIDE - Praza do Convento nº2
ARZÚA - R/ Padre Pardo nº24, 1º D Tfno. 981 508 177
SANTA COMBA - Edificio Multiusos, aula 9 Tflos. 981 588 532 e 699 924 632
ORDES - r/ Alfonso Senra 117 Tf. 981 682 908 e 649 886 267
BETANZOS - R/ Cruz Verde 7 - Esquina praza Dona Agueda. Tf. 981 773 377
TEIXEIRO - R/ Martínez Pardo nº13, 1º esq / Tfno. 981 789 781
MOECHE - Casetas da feira de Moeche. Tfno. 698 125 154
VALDEORRAS - Miguel de Cervantes 15 32340, Vilamartín de Valdeorras Tf. 988 321 511 / Fax: 988 326 723
VERÍN - Travesía de Sousas 20, Galerías Maga Tf. 988 590 438; Fax 988 590 439
RIBADAVIA - R/ Virxe do Portal, nº11. Tf. 988 477 230 Fax. 988 477 230
XINZO - Rúa San Sebastián, 16 – baixo Tf. 988 462 547
LUGO - R/ Miguel de Cervantes nº47, ent. Tf. 982 231154
SARRIA - Bar Adaxa. r/ Calvo Sotelo, 133 Tf. 679 457 264
CHANTADA - R/ Emilia Pardo Bazán 11, baixo. Tf / Fax: 982 462 103
A FONSAGRADA Bar A Lúa. r/ Rosalía de Castro, 16. Tf. 698 157 379
ESCAIRÓN - Local da Cámara Agraria
RIBADEO - Av. Calvo Sotelo, nº3, 1ºE. Tf/Fax. 982 130615
LOURENZÁ - Avda. Fernández Del Riego, 5 – 1º C. Tf. 982 12+6
VILALBA - rúa do Cuartel 1 ou Avenida Terra Chá nº112/120. Tflos. 679 961 559 e 659 985 308
MEIRA - R/ Xeneralísimo 47-49. Edf. Miño Entrecabezas. Tf/Fax: 982 331 714
A ESTRADA - R/ Gradiñ nº 1, baixo Tf/Fax 986 573232
LALÍN - R/ Monte Faro nº 28. Baixo. Tf. 986 792 268
SILLEDA - Av. do Parque, 32 Centro comercial O Parque, oficina 12 986 580 526
PONTEAREAS - R/ Dos Amieiros, portal 1ºA, 1ºC. 986 641 508 Martes a xoves, de 10.00 a 13.00
O ROSAL - R/ Ramón Franco, Edf. Rosales. Tf. 986 625 394
O SALNÉS - Av. Bouza Matín nº 9, 1º. Barrantes, Ribadumia. Tf. 986 718 526

2 / Opinión

EDITORIAL

Neste 17 de abril, Día Internacional da Loita Labrega, o SLG fixo un chamamento para a defensa da terra como un ben esencial do noso pobo.

O acaparamento das terras por parte de multinacionais é un fenómeno que se está a dar a escala global, con macroproyectos que buscan o lucro inmediato a costa de contaminar dun xeito irreversible os territorios nos que se asentan e empobrecer á maioria da poboación. Grandes proxectos mineiros, plantacións forestais, monocultivos dedicados á producción de agrocarburantes, etc. que contan, ademais, coa conivencia de gobernos corruptos que non dubidan en comprometer o medio ambiente, os ríos, os postos de traballo de miles de familias que -de xeito directo ou indirecto- vivimos da producción de alimentos, e mesmo a saúde das persoas.

En xullo de 2012, representantes da Vía Campesina de 26 países de Asia, África, América e Europa reuníronse en Indonesia para trazar estratexias e compartir aprendizaxes de loita na defensa da terra e dos territorios dos pobos, respondendo á *Chamada de Dakar* e á *Declaración de Nyeleni* contra o acaparamento de terras. Tal e como se constatou no *Seminario de Reforma Agraria e Acceso á Terra de Marianaleda*, a idea de que o problema do acaparamento de terras é unha preocupación de países do sur procede dunha visión totalmente deformada da realidade europea actual. Na Galiza e no resto de Europa, a

Un 17 de abril para defender a terra

falta de acceso á terra é un dos obstáculos principais para termos soberanía alimentaria, para manter no futuro o posto de traballo de miles de labregos e labregas e para termos un medio rural vivo. A mocidade, que podería atopar na producción de alimentos unha posibilidade de autoemprego de moito interese nun momento como o actual, enfrontase a numerosos obstáculos para a súa instalación, sendo un dos principais a dificultade para acceder á terra, sobre todo quen non é de familia labrega.

A mina de ouro de Corcoesto, as minas de seixo da Terra Chá, a de feldespato da Limia ou calquera dos outros proxectos que ameazan as nosas comarcas, preséntanse como a panacea coa que se van crear miles de postos de traballo, co mesmo discurso que outras industrias contaminantes, mesmo as instalacións nucleares, utilizaron historicamente en países empobrecidos. Non sobresaen lugares como Perú, Bolivia, Colombia, Ecuador ou Chile precisamente polos seus niveis de benestar nin porque as súas comunidades, que sufren os gravísimos impactos de instalacións mineiras semellantes ás que pretenden asentar en Galiza, se Enriqueceran coas mesmas.

Multinacionais como a norueguesa *Erimsa* ou a canadense *Edgewater* pre-

tenden instalar en Galiza explotacións mineiras que de ningún xeito lles serían permitidas nos seus países de orixe, debido aos enormes impactos sociais e ambientais. Galiza é para estas multinacionais unha sorte de colonia, coa complicidade do goberno da Xunta, que non obriga a restaurar o terreo no que se asentan as explotacións mineiras, aínda que así o pon a lei, que acepta proxectos nos que ningún se responsabiliza de balsas con miles de toneladas de produtos tóxicos, sen seguros que cubran os danos, e que mesmo no ano 2010 modificou a Lei do Solo para permitir os usos mineiros no solo de especial protección agropecuaria.

Este goberno, de visión absolutamente curtopracista, co que cada día nos empobreçemos máis, está disposto a vender as nosas terras, os nosos ríos e mesmo a nosa saúde ao mellor ofertante. Neste 17 de abril, data na que homenaxeamos a 19 persoas labregas organizadas no Movimento dos *Sem Terra* que foron asasinadas en Carajás (Brasil), denunciamos a ofensiva das transnacionais e dos seus cómplices sobre a nosa terra e sobre o futuro das nosas comarcas.

"A terra non é unha heranza da nosa nai e do noso pai, é un préstamo dos nosos fillos e das nosas fillas".

nº 296
Abril de 2013

Antonio Carral Sucasas compartiu cos e coas participantes na xornada a súa experiencia en comercialización directa de leite cru embotellado

Costa da Morte: análise de alternativas no leite

Por iniciativa da Executiva Comarcal do SLG na Costa da Morte, celebrouse en Muxía unha xornada para afrontar con ideas novas a crise do sector lácteo, que obriga a abordar cambios de fondo na forma de producir de cara a rebaixar a dependencia de recursos externos á granxa.

Nesta xornada participou como invitado Antonio Carral Sucasas, que rexenta unha explotación láctea en Lalín e embotella o seu propio leite que

comercializa de xeito directo baixo a marca O Alle (v. contraportada do Fouce 295).

Algunhas ideas que se debateron foron: reducir custes, gañar en autonomía, producir en base á terra, incrementar a calidade da producción ou “avanzar para sermos donos e donas do noso tempo, do noso traballo e do noso produto. En definitiva, revalorizar o noso traballo e as nosas propias vidas sen renunciar á nosa vocación labrega”.

Terra Chá: xente nova para a actividade gandeira

O Sindicato Labrego está levando a cabo un curso de incorporación á gandería de vacún para xente nova na Terra Chá. En total, son dezaseis mozos e mozas que comenzaron as clases en xaneiro e remataron a mediados de abril. As aulas teóricas foron impartidas por Andrés Castro Ramos, persoal técnico de Servizos Agrarios e Contables (SAC) e do SLG, e veterinarios do gabinete técnico agropecuario Terra Chá.

A maiores, fixérонse saídas prácticas a explotacións de vacún de carne e leite da bisbarra e ao Centro de Investigacións agrarias de Mabegondo.

No curso tamén se impartiron contidos sobre a xestión diaria dunha empresa agraria como administración, contabilidade, informática, obrigas fiscais, asociacionismo, comercialización, trazabilidade, relacións laborais, prevención de riscos, normativa medioambiental, etcétera.

O programa de incorporación á actividade gandeira en Vilalba combinou as clases teóricas coas visitas a explotacións en activo da Terra Chá

As hortalizas de inverno tiveron un protagonismo especial na festa do entroido do mercado labrego de Teo

Compostela: entroido no mercado labrego de Teo

O Mercado de Alimento Labrego de Teo tamén se viu contaxiado polo espírito festivo do entroido e celebrouno invocando a forte componente gastronómica e alimentaria desta festividade con 17 postos de produtos labregos e 7 de artesanía. Mentre que nos primeiros había hortalizas de inverno como grelos, nabizas, porros, brócoli, etcétera, ademais doutros alimentos como ovos, mel, queixos, leite ou froitos; os segundos com-

plementaron a oferta con mostras de cestería, xabóns, ourivería ou velas aromáticas.

Os doces de entroido tamén tiveron o seu oco, tanto nos postos de venda como na cantina. Nesta última, repartíronse máis de duascentsas racións de filloas, orellas, empanada, crema de verduras, tortilla e caldo de galiña que tiveron a maridaxe idónea no chocolate quente, no viño do país e na música da Requinta Follas Novas.

O Parlamento Europeo vota polo fin das cotas lácteas en 2015

Pola contra, os dereitos de plantación de viñedo poderíanse manter até o ano 2030

O 13 de marzo, o Parlamento Europeo (PE) votou catro propostas referentes á reforma da Política Agraria Común (PAC).

Despois, o 20 de marzo, celebrouse un Consello de Ministros e Ministras de Agri-

■ Verdeo ou greening: O PE aprobou vincular o 30% dos pagos directos a prácticas beneficiosas para o medio ambiente (*greening* ou verdeo): rotación de cultivos, mantemento de pasteiros permanentes ou ter o 7% da superficie agrícola como área de interese ecolóxica:

- -10 hectáreas: exentas de rotar cultivos / 3% de área de interese ecolóxica (un 5% a partir de 2016).
- Entre 10 e 30 hectáreas: rotarán 2 cultivos.
- +30 hectáreas: rotarán 3 cultivos.

Se lles recoñece a componente verde aos cultivos permanentes extensivos con menos de 250 árbores por hectárea. O aconsellamento ás explotacións só será obligatorio no verdeo e na condicionalidade.

■ Hectáreas: A superficie elixible estará limitada á declarada no 2011, evitando a incorporación de 17 millóns adicionais de hectáreas declaradas a posteriori.

Os estados poderán incrementar o pagamento das primeiras hectáreas, e poderán empregar ata un 12% das súas axudas para pagamentos acoplados (España pide un 13,50%).

■ Teito das axudas: O teito máximo no cobro de axudas aprobado polo PE e o CMA foi de 300.000 euros anuais.

O PE tamén votou a favor de que ningún/ha profesional da agricultura cobre

cultura da UE (CMA) tamén sobre este tema. As votacións e acordos do Parlamento e do Consello viraron ao redor de cuestións vitais para Galiza, como a fin do sistema de cotas lácteas en 2015.

■ Organizacións de produtores e produtoras (OPs): O PE votou a favor de reforzar o papel das OPs, que poderán negociar os termos dos contratos de subministro, incluído o prezo, con industrias e distribuidoras. O CMA acordou abrir a posibilidade de que as OPs asuman competencias en sanidade animal, vexetal e seguridade alimentaria.

■ Sector vitícola: O PE votou a favor de manter os dereitos de plantación de viñedo até 2030. O CMA acordou un sistema novo de limitación da producción, a partir do 1 de xaneiro de 2019, que podería chegar ata 2024. O incremento de superficie será dun 1% anual, aínda que podería reducirse por criterios obxectivos.

■ Sector lácteo: O PE votou a favor da fin do sistema de cotas para 2015, con axudas dun mínimo de 3 meses para quen reduza voluntariamente a súa produción polo menos nun 5%.

menos do 65% de axudas da media comunitaria. Que n'obre por baixo do 90% da media da súa rexión, recuperará entre o 2014 e o 2019 un terzo da diferenza.

■ Mocidade: O PE tamén votou a favor do aumento de fondos para xente moza e pequenas explotacións. A proposta é dun 25% adicional de axudas para menores de 40 anos para un máximo de 100 hectáreas. A maioría tamén decidiu que cada país utilice un mínimo do 2% dos seus fondos da PAC para apoiar a xente moza.

■ Pequenas explotacións: A maioría do PE votou para que os fondos de cada estado destinados a isto pasen do 10 ao 15%. Quen perciba menos de 1.500 euros en axudas incluirase automaticamente nesta categoría.

Sobre isto, o CMA acordou que os estados poidan establecer voluntariamente un réxime de axudas a pequenas explotacións (entre 500 e 1.000 euros)

6.720 millóns de euros menos da PAC para o Estado Español

O capítulo agrícola sufriu un drástico recorte nos orzamentos comunitarios, e o Estado Español pasará de ingresar uns 7.000 millóns de euros anuais, a recibir uns 6.040. Como ese recorte se sufrirá ano tras ano de 2014 a 2020, os cartos que se perderán ascenden a uns 6.720 millóns de euros. Por outra banda, o Estado español recibirá 6.000 millóns de euros para emprego xuvenil. COAG e SLG pediron que parte deses cartos se destine a promover o relevo xeracional no agro e o emprego en zonas rurais como compensación aos recortes.

Os praguicidas causantes da morte das abellas a piques de seren prohibidos na UE

O pasado 15 de marzo, trece países da Unión Europea -entre eles o Estado Español- votaban a favor de prohibir temporalmente tres praguicidas neonicotinoides responsables do exterminio das abellas: imidacloprid, clotianidina e tiame toxan. Aínda que se quedou a un voto de acadar a mayoría necesaria para facer efectiva a prohibición, deuse un paso en positivo que debería obrigar á Comisión Europea a prohibir estes praguicidas.

Previamente, a Axencia Europea de Seguridade Alimentaria (EFSA) publicara un informe, encargado pola Comisión Europea, no que denunciaba o alto impacto dos neonicotinoides sobre as abellas, aves e formas de vida acuática, amais de contaminar de xeito permanente o medio ambiente.

A raíz deste informe, a Coordinadora Europea da Vía Campesina esixiu a suspensión inmediata das autorizacións en vigor para todos os plaguicidas feitos a base de imidacloprid, clotianidina, tiame toxam e calquera outro produto da mesma familia química.

■ Desaparición masiva de abellas dende 1994

Para Xesús Asorey, presidente da Asociación Galega de Apicultura (AGE), estamos "nun intre crucial no que todos e todas temos que estar presionando para conseguir algo que levamos moitos anos reclamando". Asorey refírese á prohibición dos pesticidas sistémicos, neurotóxicos e neonicotinoides que son os causantes da desaparición masiva de abellas que vén acontecendo dende 1994.

O texto da nova Lei da Cadea Alimentaria, aprobado polo Consello de Ministros do 8 de febreiro, non incluíu no seu articulado a prohibición de que as industrias e os intermediarios paguen prezos en orixe por baixo dos custos de producción. A venda por baixo dos custos figura no preámbulo do texto, onde carece de valor.

Dado que esta lei áinda se ten que someter a trámite parlamentario, as organizacións agrarias orientamos todo o noso traballo a que o Congreso introduza esta modificación clave para facer rendible a profesión labrega.

A Lei da Cadea Alimentaria achega aspectos positivos, como tipificar de infracción moi grave, con multas entre 3.001 e 100.000 euros, "o incumprimento de prazos de pago nas operacións comer-

Compromiso político na Galiza contra a venda por baixo dos custos

cias de produtos alimentarios". Coa nova lei na man, serían sancionadas empresas como Lácteos Tambre e Alimentos Lácteos; ou adegas da denominación de orixe Rías Baixas como Gran Bazán, Lagar da Condesa, Sucesores de Benito Santos ou Núñez Andián.

Dende a aprobación do texto inicial, as organizacións agrarias, co SLG na Galiza e COAG a nivel de Estado, exercemos presión por varias vías para reclamar de todos os partidos políticos que a Lei da Cadea Alimentaria prohiba vender por baixo dos custos de producción:

■ En febreiro, as tres organizacións agrarias galegas pedimos a Feijóo que cumprise os compromisos acordados trala folga de entregas de novembro de 2012 no sector lácteo. Entre outras cousas, pedíase lle ao presidente da Xunta que reclame do PP de Madrid que a prohibición de vender por debaixo dos custos se inclúa no articulado da lei, e non no preámbulo.

■ 19 de marzo: o secretario xeral da COAG, Miguel Blanco, presentaba varias melloras á Lei da Cadea Alimentaria diante da Comisión de Agricultura do Congreso. Entre as súas peticionés, atopá-

banse estender a obligatoriedade dos contratos a todos os axentes de cada sector, prohibir a venda a perdas, establecer un réxime sancionador más duro, ou tipificar o incumprimento da Lei de Morosidade como práctica comercial abusiva e desleal.

■ 21 de marzo: as organizacións agrarias ofrecemos unha rolda de prensa para insistir no cumprimento dos compromisos de Feijóo (ver páxina 10 deste Fouce).

■ 25 de marzo: tras manter xuntanzas coas organizacións agrarias, os 4 grupos políticos con representación no Parlamento de Galiza (PP, PSOE, AGE e BNG) comprometéronse a traballar para que a Lei da Cadea Alimentaria contemple no seu articulado a prohibición de vender produtos agrarios por baixo dos custos.

MIRA AO FUTURO CON TRANQUILIDADE

NOVOS SEGUROS AGROMUTUA

**NOVOS TEMPOS,
NOVA AGROMUTUA**

Queremos estar ao teu carón cando máis nos necesites.

Confía en **AGROMUTUA** para asegurar as cousas que realmente importan na vida.

902 50 44 43

agromutua@agromutua.es
www.agromutua.es

AGROMUTUA
O Noso Seguro en Todos os Campos

A xente nova da Vía Campesina planta sementes de futuro en Budapest

Do 3 ao 8 de febreiro, celebrouse na capital húngara o segundo Encontro das Mocidades da ECVC

*Mozos e mozas de organizacións perten-
centes á Coordinadora Europea da Vía
Campesina (ECVC) mantiveron un encon-
tro en Budapest (Hungría), do 3 ao 8 de
febreiro. Nel participou Daniel Rodicio,*

*membro da Dirección Nacional do Sindi-
cato Labrego Galego, xunto a compaÑei-
ros e compaÑeiras de Francia, Bélgica,
Inglaterra, Italia, Polonia, Andalucía e
Aragón. Durante unha semana, os e as*

*participantes debateron e formáronse ao
redor de cuestiÓns tan importantes como
a Política Agraria Común (PAC), a sober-
anía alimentaria ou a ameaza do acapa-
ramento de terras.*

O encontro de Budapest xa é o segundo que fan as mocidades da ECVC. Este tipo de eventos teñen como obxectivo traballar na articulación de propostas que vaian na dirección de facer realidade os obxectivos da Declaración de Nyéléni de 2007, que teñen como eixe “a soberanía alimentaria e o dereito dos pobos a producir a súa propia alimentación”.

Para Daniel Rodicio, o máis salientable do encontro “foron a esperanza e a creatividade que alí se respiraban. Notábase que a xente que asistiu coñecía a fondo o medio rural e sabía como levar adiante iniciativas e xerar dinámicas en positivo”.

A diversidade de procedencias das persoas que participaron na reunión de Budapest responde ao carácter global da problemática coa que se enfrentan labregos e labregas en todo o mundo. En palabras de Daniel, “compartimos preocupacións e problemas con outros lugares de Europa. As agresións contra a agricultura labrega son globais; e os que están sangrando o noso país son os mesmos que devoran países vecíños como Italia, Francia ou calquera outro”.

Respecto disto último, “un dos problemas que máis nos ocupou foi o do acaparamento de terras polas multinacionais. Cada vez é maior a concentración de terras en menos mans, e iso é moi preocupante. Tamén é un problema importante na Galiza, onde industrias de sectores como o forestal, o enerxético ou o mineiro se fan cada vez con máis e más terra”.

Mocidade de organizacións da ECVC de media ducia de países europeos conviviron unha semana en Budapest

“Como é posible que Galiza importe o meirande dos produtos hortícolas que consume?”

Para Daniel “abordar o problema da estrutura da terra é fundamental. No caso galego, o pouco que se fixo tivo que ver con enormes investimentos en concentracións parcelarias que demostraron que non son a solución ao abandono rural. De feito, en moitas concentracións más da metade das terras están paradas. Se non tes unha aposta por un modelo produtivo alternativo que estea pensado para a xente e non para as grandes empresas, de pouco serve que metas moitos millóns en concentracións parcelarias porque as terras van quedar igual a ermo”.

“A Xunta non ten modelo agrario”, critica Daniel, “está a velas vir e a responder só aos intereses das grandes empresas. Como é posible que Galiza importe o meirande dos produtos hortícolas que consume? Por que? Porque hai intereses moi claros que queren que esas grandes

empresas vendan na Galiza e que nós non produzamos eses alimentos. Iso vese no pouco que gastan os concellos en prazas de abastos ou mercados de produtos locais, e nas subvencións millonarias da Xunta a grandes superficies comerciais e ás multinacionais da distribución”.

O Encontro de Budapest tamén abordou en positivo cuestiÓns como a agroecoloxía ou a soberanía alimentaria, horizontes que nos implican a todos e a todas e que “aínda están moi lonxe”. Daniel explica que “na Galiza temos a avantaxe de que, como a agricultura labrega aínda non desapareceu de todo, a cidadanía aínda ten conciencia do que é un alimento de calidade e un malo”. A cara e a cruz da realidade da nosa agricultura exprésase, en palabras de Daniel, en que “nesta partida a Galiza lle tocaron moi boas cartas, mais aínda non soubemos xogalas”.

Daniel Rodicio, cunicultor e membro da Dirección Nacional do Sindicato Labrego Galego

“O futuro só é posible cunha agricultura en base a pequenas e medianas explotacións”

A segunda semana de febreiro foi un alto no labor diario de Daniel Rodicio, que deixou por uns días a explotación cúnica que rexenta na parroquia de Berredo (A Bola, Ourense) para participar no Encontro da Mocidade da Vía Campesina, en Budapest. Aínda que estudou Ciencias Económicas na universidade, en 2008 optou por dar relevo xeracional á granxa familiar. Agora, tras un forte investimento para modernizar as instalacións, produce entre 40.000 e 45.000 coellos cada ano, aínda que o seu soño é ir camiñando cara a un modelo produtivo máis sostible e diversificado. A súa horta ecolóxica é toda unha declaración de intencións.

■ Cando se che ocorreu deixar de ser economista para ser labrego?

► Foi ao ver como se estaba construíndo o mercado laboral para xente moza, que cañiñaba cara a unha especie de novo feudalismo: traballar durante sete ou oito anos en condicións precarias até poder conseguir un salario minimamente digno.

■ Aínda que deches continuidade a unha explotación que xa rexentaban teu pai e túa nai, o comezo non había ser doadoo.

► No meu caso, non tiven moito problema en dar o paso porque a explotación xa estaba funcionando, aínda que tiven que facer un forte investimento para ampliala. Outro cantar sería unha persoa moza que queira empezar de cero; entón si que é difícil, por non decir imposible no sector que eu traballo. Para montar de cero unha explotación cúnica terías que facer un gasto brutal que non darías amortizado nin en trinta anos. Falamos de investimentos grandísimos, entre 400.000 ou 500.000 euros. Eu investín menos -uns 180.000 euros- porque a explotación xa estaba montada.

■ Non é un panorama alentador para unha persoa moza que queira vivir da agricultura. Que lle dirías a alguén que estea pensando en dar ese paso?

► O primeiro, que ten que ter un punto de partida. Se non tes esa base, o único sector

no que poderías empezar de cero sen investimentos demasiado grandes sería a horta. Outros sectores son inaccesibles, a non ser que contes cun gran capital inicial. Todo isto é resultado das políticas da Xunta que, en troques de apostar por unha agricultura labrega e sostible, apoiou o modelo agroindustrial intensivo.

■ Daquela, un dos principais obstáculos da xente nova son as políticas agrícolas?

► Certo. Aquí sufrimos unha transición agrícola brutal nos últimos anos, que foi pasar dun modelo de agricultura labrega a un modelo de desenvolvemento baseado única e exclusivamente nas plusvalías das multinacionais que fan a distribución final: Carrefour, Alcampo, Lidl, etcétera. O modelo que están construíndo é un no que as explotacións cada vez deben ser máis grandes e producir máis para poder sobrevivir, porque este é o modelo que lle interesa ás grandes distribuidoras.

■ Con estes vimbios, ten futuro o campo galego?

► Unha alternativa de futuro só será posible baseando a agricultura en pequenas e

medianas explotacións familiares, ou en cooperativas formadas por varias familias, e cuxo traballo estea baseado no respecto ao medio ambiente e ás persoas. Esta agricultura non só debe basearse en proxectos económicos, senón tamén sociais. Aí está o futuro.

■ Non é difícil levar a cabo este modelo nun medio rural sen xente?

► A ciudadanía urbana más consciente debe apoiar á xente do campo nese modelo de transición, como de feito están facendo moitos hoxe en día. É necesario que se tezan redes sociais cada vez más amplas e numerosas que empuxen nesa dirección. Non é só a xente que vive no campo a que ten que construír ese modelo de medio rural; debe ser unha tarefa común.

■ Pero iso esixe un nivel de conciencia no conxunto cidadanía que non existe.

► Aquí non, pero en países como Alemaña avanzaron por aí. Un exemplo disto é que a Administración alemá ten a obriga de mercar alimentos orgánicos e a demanda é tan grande que as explotacións do país non dan abasto. Hai motivos para sermos optimistas.

■ Entón, a xente nova ten futuro no rural.

► Por suposto que si. Penso que non debemos confundirnos e pensar que toda actividade profesional a desenvolver no rural debe estar ligada coa agricultura. Non é así. O medio rural admite e necesita profesións de todo tipo que non teñen por que ter relación co agro. Incorporarse ao rural pódese facer dende múltiples iniciativas.

O Real Decreto aplicarase a todas as actividades sanitarias e, no tocante ao ámbito agrario, comprende a producción primaria agrícola e forestal, incluídos os eirados e pasteiros. Igualmente promove a aplicación e o desenvolvimento regulamentario de certos preceptos relativos a comercialización, utilización e uso racional e sostible dos produtos fitosanitarios, establecidos pola Ley 43/2002, de 20 de novembro, de sanidade vexetal.

A efectos deste Real Decreto, entenderase por:

- **Usuario/a profesional:** calquera que use fitosanitarios no exercicio da súa actividade profesional, incluídos operadores/as, técnicos/as, empresarios/as ou traballadores/as autónomos/as.
- **Asesor/a:** calquera que tivese adquirido uns coñecementos axeitados e asesore sobre xestión de pragas e uso seguro de fitosanitarios a título profesional ou como parte dun servizo comercial, incluídos os servizos autónomos privados e de asesoramento públicos, operadores comerciais, produtores de alimentos e minoristas, no seu caso.
- **Xestión integrada das pragas:** o exame coidadoso de todos os métodos de protección vexetal dispoñible. Pon énfase en acadar o desenvolvemento de cultivos sans coa mínima alteración posible dos agroecosistemas en a promoción dos mecanismos naturais de control de pragas.

■ XESTIÓN DE PRAGAS

Segundo o RD, xa se axustan a esta normativa a xestión de pragas realizada por produtores/as integrados/as en agrupacións ou outras entidades de asesoramento en materia de xestión integrada de pragas oficialmente recoñecidas. Para os restantes casos, esta xestión debe-rase realizar coa figura dun asesor ou asesora.

A xestión das pragas levarase a cabo en base aos principios xe-rais da xestión integrada de pragas, que son:

- Rotación de cultivos
- Utilización de técnicas de cultivo axeitadas (por exemplo, té-
cnica da falsa sementeira, datas e densidades de sementeira, dose
de sementeira axeitada, mínima labra, poda e sementeira di-
recta)
- Utilización, cando proceda, de variedades resistentes ou tole-
rantes así como de sementes e material de multiplicación norma-
lizados ou certificados
- Utilización de prácticas de fertilización, emenda de solos e rego
e drenaxe equilibradas
- Prevención da propagación de organismos nocivos mediante
medidas profilácticas (por exemplo, limpando periodicamente a
maquinaria e os equipos), protección e mellora dos organismos
beneficiosos importantes, por exemplo con medidas fitosanitarias
axeitadas ou utilizando infraestruturas ecológicas dentro e fóra
dos lugares de producción e plantas reservorio.

Nova normativa de produtos

O Real Decreto 1311/2012, en vigor desde o 16 de setembro de 2012, ten por obxecto o establecemento dun marco para acadar un uso sostible dos praguicidas mediante a redución dos riscos e a xestión integrada das pragas. Entre os cambios principais, a obriga de contar cun asesor/a para mercar, aplicar e levar o rexistro de aplicacións; e de ter un novo carné para poder adquirir fitosanitarios para uso profesional.

para o uso sustentable fitosanitarios

Entre os principais cambios que introduce o Real Decreto, destacan:

► **BAIXO CONSUMO:** A xestión das pragas dos vexetais en ámbitos profesionais realizarase mediante prácticas de baixo consumo de produtos fitosanitarios, dando prioridade aos medios non químicos, a fin de potenciar o uso dos produtos con menores riscos para a saúde e o medio ambiente entre todos os dispoñibles para tratar unha praga. Para iso haberá que recorrer aos métodos de certificación destas prácticas.

► **ASESORAMENTO:** O asesoramento que se realice nos distintos marcos de control de pragas será realizado por un técnico que poida acreditar a condición de asesor, segundo o establecido no RD e na súa normativa de desenvolvemento. Este asesor deberá ter en conta as guías de xestión por cultivo ou grupos de cultivo. O órgano competente da comunidade autónoma poderá outorgar, ata o 1 de xaneiro de 2015, a condición de asesor/a ás persoas con título universitario ou de formación profesional axeitado que poidan acreditar experiencia suficiente adquirida antes da referida data en tarefas de asesoramento de, polo menos, 4 anos, en estacións de avisos, empresas de tratamentos e asociacións para a defensa fitosanitaria de producción integrada.

► **GUÍAS ORIENTATIVAS:** O Ministerio de Agricultura, Alimentación e Medio Ambiente publicará as guías de xestión integrada de pragas na sede electrónica do Ministerio, a fin de servir de orientación.

► **REXISTRO de TRATAMENTOS:** Den de o 1 de xaneiro de 2013 é obligatorio que cada explotación conte cun "caderno de explotación" no que manteña actualizado o rexistro de tratamentos fitosanitarios conforme o Anexo III do RD. (Este Anexo contén unha cantidade inxente de información que é obligatorio cubrir.)

► **CARNÉ de MANIPULADOR/A:** A partires do 26 de novembro de 2015, os/as usuarios/as profesionais e vendedores/as de fitosanitarios deberán estar en posesión dun carné que acredite os coñecementos apropiados para exercer a súa actividade e

CAMBIOS PRINCIPALES

só se poderán subministrar fitosanitarios para uso profesional a titulares con ese carnes.

Os carnes expediranse para os seguintes niveis de cualificación: Básico, Cualificado, Fumigador e Piloto Aplicador. Aquela persoa que teña unha titulación correspondente á que certifica ó asesor, así como os técnicos de Producción Agropecuaria e os técnicos en Xardinaria e Floraría, non terán que realizar o correspondente curso para solicitar o carné co nivel de capacitación Cualificado. A validez dos carnes será de 10 anos. Os carnes expedidos en virtude da Orde de 8 de marzo de 1994, pola que se establece a normativa reguladora da homologación de cursos de capacitación para realizar tratamientos con praguicidas, terán validez ata o 1 de xaneiro de 2016.

► **LOM:** O Libro Oficial de Movimento de Praguicidas Perigosos (LOM) será obligatorio na venda de fitosanitarios.

► **REXISTRO de TRANSACCIÓN:** Os/as produtores/as e distribuidores/as de produtos fitosanitarios de uso profesional levarán un rexistro de todas as operacións de entrega a un terceiro, a título oneroso ou gratuito. (Os datos que deberán incluír recollense no art. 25 do RD).

► **MEDIO AMBIENTE:** Tamén se recollen medidas para protexer o medio acuático e a auga potable, así como para reducir o risco en zonas específicas. Destacan:

-Darase prioridade de uso aos produtos non clasificados como perigosos para o medio acuático. Igualmente, darase prioridade ás técnicas de aplicación más eficientes, así como o uso de equipos de aplicación de baixa deriva, especialmente en cultivos altos.

-Deberase respectar banda de seguridade mínima, con respecto a masas de auga superficial, de 5 metros.

-Evitaranse todo tipo de tratamentos con ventos superiores a 3 metros/segundo.

► **APLICACIÓNES AÉREAS:** o RD regula as aplicacións aéreas e o seu procedemento

de autorización. Só poderán realizarse aplicacións aéreas cando non se dispona dunha alternativa técnica e economicamente viabile, e deberán ser autorizadas polo órgano competente da comunidade autónoma onde vaian a facerse.

► OBRIGAS NA MANIPULACIÓN E ALMACENAMENTO:

-Non se fará a mestura previa de fitosanitarios antes da incorporación ao depósito, salvo que a correcta utilización dos mesmos o requira.

-A operación de mestura realizarase con dispositivos que permitan facelo de forma continua.

-As operacións de mestura e carga faranxe inmediatamente antes da aplicación, non deixando o equipo só ou desatendido durante as mesmas.

-As operacións de mestura e carga faranxe en puntos afastados das masas de auga superficiais e, en ningún caso, a menos de 25 metros das mesmas ou a distancia inferior a 10 metros cando se empreguen equipos dotados de mesturadores incorporadores de producto. Non se realizarán ditas operacións en lugares con risco de enchoupamento, escorredura superficial ou lixivación.

► **REXISTROS OFICIAIS:** Créase o ROPO (Rexistru Oficial de Produtores/as e Operadores/as) de produtos fitosanitarios, que substitúe ó ROESPF (Rexistru Oficial de Establecementos e Servizos de Praguicidas de Uso Fitossanitario). Toda persoa física ou xurídica está obrigada a solicitar a inscrición no ROPO cando estea comprendida dentro dalgunha das actividades seguintes:

-Subministro dos medios de defensa fitosanitaria definidos na Lei 43/2002.

-Realización de tratamentos fitosanitarios, tanto por medios terrestres coma aéreos, co seu propio persoal.

-Desinfección de sementes e tratamentos poscoleita de tipo industrial ou corporativo, con instalacións ou equipos fixos.

-Asesoramento, en concepto de prestación de servizos a explotacións agrarias, a entidades ou a particulares.

-Manipulación e utilización de produtos fitosanitarios de uso profesional.

A campaña do SLG obriga a convocar actos de conciliación en Rías Baixas

Se fracasan as medidas de arbitaxe, as adegas poderían enfrentarse a sancións de até 100.000 euros

Grazas á campaña de denuncia do Sindicato Labrego Galego, a comisión de seguimento dos contratos na denominación de orixe Rías Baixas reuniuse o 4 de abril para tratar os impagos da

Nos contratos asinados na vendima de 2011 había unha cláusula que obrigaba, en caso de incumprimento, a pasar por un acto de conciliación e, de fracasar este, pola arbitaxe da Xunta, antes de acudir á vía xudicial.

Cómpre lembrar que hai tres adegas morosas a maiores, que os viticultores e viticultoras que sufren impagos se contan por centos, e que moita xente que vendeu a uva non asinou contrato. O representante do SLG nesta comisión de seguimento, Salvador Fernández, explica que "moitas das persoas afectadas temen represalias se denuncian o seu caso" e agarda que a acción emprendida polos oito viticultores que si se atreveron a denunciar sirva

vendima de 2011 por parte de adegas como Gran Bazán, Núñez Andión, Lagar da Condesa ou Sucesores de Benito Santos. Esta comisión de seguimento saldouse coa convocatoria dun

acto de conciliación, previsto para a primeira semana de maio, entre a adega Sucesores de Benito Santos e os oito viticultores que se atreveron a denunciar co apoio do SLG.

de exemplo para animar ao resto e presentar unha reclamación formal, paso imprescindible para forzar o acto de conciliación.

■ Se fracasan as negociacións, o SLG irá aos xulgados

Polo demais, dende o SLG agardamos que as adegas entren en razón e acepten pagar a uva que mercaron en 2011 nos actos de conciliación. En caso de que este e a arbitaxe non prosperen, os servizos xurídicos do SLG prestarán apoio e asesoramento ás persoas afectadas.

Neste senso, cómpre lembrar que a nova Lei da Cadea Alimentaria tipifica como falta moi grave "o incumprimento de prazos de pago nas operacións comerciais de

Salvador Fernández, á dereita, participou en representación do SLG na comisión de seguimento dos contratos da D.O. Rías Baixas

produtos alimentarios", con sancións aos infractores que van dos 3.001 aos 100.000 euros. Así, esta lei senta un precedente que obligará ás

adegas de Rías Baixas a abolir unha práctica comercial a todas luces abusiva, como é pagar a uva un ano e pico despois de ser vendimada.

Ataques de xabaril nas terras de labor da Estrada

Durante Semana Santa, a explotación de horta dos Touceda sufriu os estragos causados polo ataque dos xabarís. A familia Touceda dedica boa parte da súa producción ao cultivo de amorodo e xudía. A finca atacada, que se atopa en Berres (A Estrada), ten unha extensión de 2 hectáreas. Dentro dessa finca, os xabarís estraçaron unha leira de 6.000 m² que estaba a ser preparada para a sementeira da xudía: xa se fixeran os traballos de fesoado, abonado e nivelación, e estaban a piques de sementar.

Os xabarís fozaron en boa parte da leira, polo que houbo que volver nivelar a terra. Ademais, atrasouse a sementeira e, polo tanto, a colleita. Os Touceda tamén prevén que terán problemas coas malas herbas, que deben ser tratadas antes de que nazca a xudía, tarefa que non poderán facer nas zonas danadas.

O peor de todo son a incerteza e a impotencia, pois áinda que se fagan os traballos de reparación dos danos, os ataques pódense repetir en calquera intre.

Manuel Touceda amosa as zonas nas que o xabaril fozou a terra

A parte da ineficacia das batidas, detrás deste ataque está a forestación ilegal de terras agrarias que, entre outros problemas, aumenta o hábitat das especies salvaxes. Precisa-

mente, os Touceda xa teñen denunciado o impacto negativo de plantacións ilegais na súa explotación, sen que a Xunta fixese nada para reposar a legalidade.

A industria torpedea os acordos do sector lácteo acordados en novembro

O SLG defende que a Lei da Cadea Alimentaria prohiba a venda por baixo dos custos de producción

Durante o primeiro trimestre do 2013, os acordos acordados no sector lácteo trala folga de entregas de novembro vironse ameazados polas prácticas abusivas dalgúndhas industrias. Isto

demostrou, unha vez máis, que o único xeito de que a industria leiteira respekte o dereito dos labregos e labregas a vender o seu leite cunha marxe de ganancia e a un prezo digno é obrigán-

doa. E esa obriga pasa por incluír no articulado da Lei da Cadea Alimentaria a prohibición de mercar ou vender alimentos a prezos por baixo dos custos de producción.

Analizando o desenvolvemento dos acordos de novembro, o prezo do leite en orixe na Galiza subiu de xeito moi tímido e ainda segue más baixo que no resto do Estado. Polo tanto, aínda está moi lonxe de cubrir os custos de producción.

O peor, é que varias industrias tentaron imponer estes prezos de miseria aproveitándose dos contratos, que redactan con letra pequena e condicións leoninas. Entre este tipo de prácticas, o Sindicato Labrego Galego denunciou publicamente que Leite Río e Lactalis pretendían obrigar a asinar contratos retroactivos para pagar o leite do último trimestre de 2012 a prezos miserentos.

Outras prácticas de dubiosa legalidade que denunciou o SLG foron:

► Nos contratos pon que o prezo se acorda entradas partes, cando vén previamente imposto pola industria sen posibilidade de negociación.

► Nos contratos pon que o produtor ou produtora renuncian á duración anual do mesmo. A lei obriga a que os contratos sexan anuais a non ser que o produtor ou produtora queira unha duración inferior. Neste caso, as industrias introducen cláusulas nas que se atopa esa renuncia por parte da explotación e os contratos se fan trimestrais.

► Moitos contratos impiden unha variación de entregas

Xabier Gómez Santiso e Xosé Ramón Cendán, da Executiva do SLG, participaron nas roldas de prensa convocadas coas outras organizacións agrarias para exigir que se inclúa na Lei da Cadea Alimentaria a prohibición de vender a perdas ou por baixo dos custos de producción

±2% mensual, variación que é imposible cumplir.

► O SLG tivo acceso a modelos de contrato dunha industria que poña como mediadora en caso de in-

cumprimento a un ente do mais neutral: a Cámara de Comercio de Madrid.

Tamén foi Lactalis a industria que, a finais de marzo, impulsaba unha nova bai-

xada no prezo do leite de 6 euros por tonelada (algo más de medio céntimo por litro).

Para o Sindicato Labrego Galego, isto é inaceptable nun contexto no que os prezos do leite en orixe e nos mercados europeo e mundial estanse a manter e mesmo a subir, e cando nin sequera solucionamos a discriminación de termos un diferencial negativo no valor do leite con respecto a outras comunidades. Por iso, o Sindicato Labrego pediu a Lactalis que dese marcha atrás e, en troques de baixar, suba os prezos con dous obxectivos claros e inequívocos: primeiro, igualar os prezos do leite en Galiza co resto do Estado; e segundo, tentar cubrir os custos de producción.

As organizacións agrarias esixen a Feijóo que cumpra os compromisos co sector lácteo

Nunha rolda de prensa, as tres organizacións agrarias esixiron do presidente da Xunta, Alberto Núñez Feijóo, que asuma os seus compromisos co sector lácteo e os leve á práctica con valentía e cunha vontade clara de apoiar ao sector produtor. Estes compromisos deben seguir sendo os seguintes:

1. Que a Lei da Cadea Alimentaria inclúa no seu articulado que os prezos non poidan estar por baixo dos custos de producción, proposta da que participara Feijóo. Agora mesmo, a intención é que isto figure no preámbulo da lei, que non é vinculante e non obriga a nada. O presidente da Xunta debe exercer presión sobre o Ministerio de Agricultura para que un artigo da lei estableza esta prohibición.

2. Que a Xunta asuma a obriga de arbitrar cando non haxa acordo entre produtor e industria nos contratos obligatorios e no prezo. Neste intre, non existe negociación e os contratos son só documentos redactados polas industrias e coas condicións e prezos que máis lles conveñen. Pola contra, o SLG defende que os prezos deben ser negociados entradas partes, nunca por baixo dos custos de producción, e a Xunta non pode autoexcluírse deste proceso.

3. Que a Consellería de Medio Rural poña en marcha todas as medidas prometidas para facilitar o acceso das explotacións a máis base territorial para abaratar custos. Proceso que xa se puxo en marcha pero que, actualmente, está paralizado

O SLG reunirá probas para denunciar a fraude nas pesadas dos matadoiros

A Dirección da Carne de Vacún do SLG recollerá datos comarca por comarca para demostrar a estafa

O pasado 27 de marzo, reuníase a Dirección de Vacún de Carne do SLG. Neste novo encontro, retomouse a problemática da fraude nas pesadas dos matadoiros; e tratáronse cuestións

De primeiras, a Dirección da Carne do SLG debateu medidas a tomar diante do silencio da Consellería de Medio Rural á solicitude de entrevista para tratar a **fraude nas pesadas dos matadoiros**. Aparte de forzar este encontro coa Administración, o SLG recabarán datos comarca a comarca para demostrar que moitos produtores e produtoras de carne están a ser estafados e estafadas.

Outro dos problemas analizados foi a **situación do mercado**, no que a baixada nos prezos dos cereais non se traduciun aínda nun abaratamento dos pensos. Pola contra, o que si baixou foi o prezo da carne en canal entre 15 e 30 céntimos por quilo, polo que agora mesmo se mantén a situación na que os custes soben, pero o prezo da carne en orixe baixa. Diante disto, o SLG seguirá traballando na liña de demandar que os prezos cubran os custes de producción.

Por outra banda, aínda non se fixeron avances para o sector da carne de vacún na **reforma da PAC**, polo SLG seguirá reivindicando que se primen máis as primeiras hectáreas, que os pagamentos acoplados substitúan ás primas por vacas nutrices e que a modulación das axudas favoreza ás explotacións menos dimensionadas por ser as más vulnerables.

En canto ao **Contrato de Explotación Sustentable**

como a situación do mercado, a posición a defender diante dos novos cambios no proxecto de reforma da Política Agraria Común (PAC), a actualidade Indicación Xeográfica Protexida (IXP)

Tenreira Galega, ou as agresións impunes que sufren as explotacións gandeiras de montaña pola actividade das empresas madeireiras ou pola práctica de rallies con vehículos 4x4.

O SLG xa ten denunciado en varias ocasións unha posible fraude nas pesadas nos matadoiros, mais a Xunta non fai nada para solucionalo

(CES), moitas explotacións van quedar sen el durante un tempo variable que vai do 1 aos 3 anos. Dado que os ingresos do CES son fundamentais para moitas explotacións, dende o SLG pedirá-

selle á directora xeral de Produción Agropecuaria, Patricia Ulloa, que estableza unha situación transitoria que que permita ás explotacións afectadas acceder ás axudas agroambientais até que haxa

un novo Plan de Desenvolvemento Rural.

Respecto á IXP Tenreira Galega, o secretario de Sectores Gandeiros do SLG, Adolfo Cabarcos, informou que a facturación aumentou un 6%, cunhas medias en peso de 215 quilos e en prezos de 4'50 euros. Aínda que Tenreira Galega levou tamén fortes recortes dos recursos públicos que recibía, segue a ser viable porque ten recursos suficientes para manterse.

Finalmente, na Dirección da Carne decidiuse facer chegar ao Goberno galego as queixas xeneralizadas que provocan os estragos, que ningúén repara, causados polos rallies de vehículos 4x4 e polos camións que cargan a madeira nos montes.

A Dirección da Carne impulsa medidas para paliar o impacto da crise no sector

A Dirección da Carne do SLG fixou unha serie de demandas destinadas a facer fronte aos problemas que arrastra este sector, pero que se viron agora agudizados por mor da crise: reducida rendibilidade que caeu máis aínda pola suba dos custos de producción, perda dos poucos servizos públicos con que contaban as zonas desfavorecidas, retirada de subvencións como as que apoiaban a cría de razas autóctonas ou o CES e dificultades para cobrar as axudas de alta montaña, ou os ataques da fauna salvaxe. Problemas nacidos da pasividade da Xunta e dos recortes. Frente a todo isto, a Dirección da Carne de Vacún do SLG presenta varias reivindicacións:

■ Eliminación dos refuxios de caza no agro e indemnización os danos da fauna salvaxe.

■ Que as axudas directas sirvan para compensar a perda de rendibilidade entre o que se cobra pola carne e o que custa producila.

■ Esixir que a carne importada cumpla as mesmas condicións que esixen na UE.

■ Aplicación da Lei do Solo para deter a forestación ilegal de terras agrarias e medidas para que as explotacións teñan acceso a suficiente base territorial para ser viables.

■ Recuperar o cultivo de cereais para alimentar ao gando, e denunciar a especulación con eles para producir gasóleo vexetal.

■ Promoción da carne producida en Galiza e potenciar o consumo en pequenos comercios e canizariás, fronte aos grandes supermercados que venden a perdas, con prezos de 5 euros por quilo de carne de becerro.

A Terra Chá gáñalle a guerra a Erimsa

A Xustiza e Medio Ambiente non autorizan a extracción de seixo pola empresa norueguesa

Se no anterior Fouce publicabamos a denegación da licenza urbanística a Erimsa para extraer cuarzo na Pastoriza, a finais de febreiro coñecíase que a empresa norueguesa perdía os cinco contenciosos que mantiña contra concellos chairegos e os seus proxectos eran denegados na Xunta. Unha vitoria posible grazas á implicación da veciñanza e que demostra que, se hai unión na defensa da terra, o pobo pode vencer aos intereses especulativos das empresas.

Todo empezou no ano 2009, cando Erimsa presentou recursos contencioso-administrativos contra os concellos de Castro de Rei, A Pastoriza e Cospeito por entender que lle foran dadas licencias de explotación mineira por silencio administrativo. As licenzas recorridas pola empresa foron Karles e Alicia (Castro de Rei), Karles (Cospeito), Alicia (Cospeito), Alicia (A Pastoriza) e Pastoriza (A Pastoriza).

Nos cinco contenciosos que houbo, compareceron a Comisión contra as Minas na Terra Chá, comunidades de regadoures, organizacións como o Sindicato Labrego Galego ou Adega, e particulares. Todos os contenciosos fóreronse resolvendo de xeito negativo para Erimsa ao longo de 2011 e 2012, acadando resolución o último deles en xaneiro de 2013 e cuxa denegación se facía oficial un mes despois.

Paralelas a estes procesos xudiciais, seguiron o seu curso as tramitacións doutras solicitudes de licenza presentadas en decembro de 2008. Tralos períodos de exposición pública e alegacións aos que obriga a lei, os servizos de urbanismo dos concellos afectados pediron informes ás consellarías de Medio Rural, de Economía e de Medio Am-

biente, á Confederación Hidrográfica do Miño-Sil e á Deputación de Lugo. O meirande destes informes foron desfavorables e o seu peso decisivo para que, o pasado 28 de xaneiro, a Consellaría de Medio Ambiente lle denegase as licenzas a Erimsa.

■ A Comisión pedirá a caducidade das concesións

Aínda que a guerra foi ganada, fica aínda o perigo de que novos cambios lexislativos fagan posible que Erimsa poida explotar o seixo chairego. Por iso, a Comisión contra as Minas na Terra Chá pedirá que se declare a caducidade das concesións por inactividade.

O 23 de marzo, a Comisión contra as Minas na Terra Chá tivo unha asemblea coa veciñanza afectada para informala dos fallos xudiciais e resolucións administrativas. Nesa xuntanza, tamén se falou da necesidade de preparar novas accións a emprender para que a ameaza mineira non se volva repetir. Finalmente, a Comisión aproveitou o encontro para agradecerlle á xente o seu firme apoio e coherencia ao manterse contraria a uns proxectos empresariais que hipotecaban o futuro de toda a comarca.

Tres instantáneas que retratan diversos intres da loita contra os proxectos de Erimsa. De arriba a abixo: manifestación da Comisión contra as Minas na Terra Chá diante da delegación da Xunta en Lugo, o 8 de febreiro de 2007; presentación de alegacións e contenciosos por parte do SLG, anunciados en Vilalba nunha rolda de prensa ofrecida por Margarida Prieto e Carme Freire o 25 de novembro de 2008; e participación do Sindicato Labrego na manifestación da plataforma Galiza non se vende, celebrada o 15 de setembro de 2009 en Santiago de Compostela

A sociedade civil contra a invasión das

Teo acolleu o primeiro Encontro Galego sobre os Impactos da Minaría, que convocou a persoas expertas nas

As diversas organizacións e colectivos que participaron no primeiro Encontro Galego sobre os Impactos da Minaría, que se celebrou o 16 de febreiro, en Teo, remataron a xornada co compromiso de crear unha rede de traballo de cara a constituir un movemento global de oposición á minaría salvaxe na Galiza.

Antes de acadar este compromiso, abordouse a problemática dos impactos da minaría dende diversos puntos de vista: xurídico, ecoloxista, xeolóxico, técnico, económico e agrario.

A encargada de abrir a xornada foi a profesora da Universidade de Santiago, **Alba Nogueira**, profesora de Dereito Administrativo na Universidade de Santiago

Para Alba Nogueira, a clave que permite a minaría salvaxe na Galiza é a Lei de Política Industrial, que apoia os Proxectos Industriais Estratégicos (os que teñen un investimento mínimo de 50 millóns de euros e xeran máis de 250 postos de traballo) con varios privilexios: rápida autorización, axudas públicas directas sen concurso, expropiacións forzosas más doadas e supresión do control municipal.

Nogueira aconsellou recorrelas por todas as vías que ofrece a lei: cuestionando aspectos como o valor estratégico do proxecto, o seu carácter de urxencia ou a prevalencia de usos do solo; e revisando que contén con todos os informes preceptivos.

gueira, que centrou a súa intervención en explicar as leis que avalan as explotacións mineiras en Galiza e o xeito de utilizar a lexislación para recorrer as concesións e licencias.

A seguinte mesa de relatores centrou a súa intervención no impacto da minaría no medio ambiente. O biólogo **Serafín González**, presidente da Sociedade Galega de Historia Natural, achegou cifras que demostran que se está arrasando o noso país con explotacións mineiras a ceo aberto coa complicidade da clase política. Non en van, en Galiza extráese o 50% da lousa para tellados do mundo. O

presidente do Instituto Universitario de Xeoloxía, **Xoán Ramón Vidal Romaní**, recordou que a lousa tamén se extrae en países veciños, como Francia, onde non se fai a ceo aberto como na Galiza, senón a través de minaría subterránea, con moito menos impacto no entorno.

Para xustificar esta sobreexplotación de efectos ecolóxicos e paisaxísticos irreversibles, Serafín González explicou que a Cámara Mineira de Galicia e a Xunta ampáranse en datos contraditorios: mentres que a primeira afirma que a minaría na Galiza mantén 10.000 postos de traballo, a segunda cifra estes en

7.000. Ambas menten, tal e como revelou o profesor de Economía da Universidade de Santiago, **Xoán Doldán**, pois os datos do Instituto Galego de Estatística ao respecto revelan que, en 2010, en Galiza había 4.549 postos de traballo relacionados coa minaría, os cales descenderon debido ao declive do sector da construcción.

A secretaria xeral do Sindicato Labrego Galego, **Isabel Vilalba Seivane**, pechou as intervencións advertindo do impacto irreversible sobre os sectores agrogandeiros, e denunciou a “cultura colonial” que leva aos nosos gobernos a fomentar unha actividade económica a curto

Serafín González, presidente da Sociedade Galega de Historia Natural

Serafín González deu datos da magnitud da desfeita que a sobreexplotación salvaxe dos recursos mineiros está a provocar na Galiza. En especial, as canteiras a ceo aberto, como en Pena Trevinca, onde a devastación abrangue varios quilómetros cadrados; ou en Casaio, onde desapareceron tramos enteiros dos ríos Valborraz, San Xil e Casoio.

O presidente da SGHN denunciou que as empresas mineiras case non fan ningún esforzo por reparar os danos. Por exemplo, para restaurar os entullos xerados polas canteiras de lousa en Valdeorras, Quiroga e O Courel, 8 de cada 10 euros son de procedencia pública.

Xoán Ramón Vidal Romaní, director do Instituto Universitario de Xeoloxía

Xoán Ramón Vidal Romaní desmitificou a importancia da minaría en Galiza, definíndoa como de “cartón pedra”. Galiza é unha zona de gran riqueza e diversidade mineral, “pero en pequenas cantidades e en concentracións moi limitadas”.

Repasando as empresas mineiras ás que ten apoiado a Xunta, lembrou a expedición ao “gran burato” para buscar metano. “Debemos ser o único país que paga con cartos públicos estudios de prospección para atopar xacementos de cara a que os exploten empresas privadas sen ter posto un peso”. Neste proxecto en particular, Romaní denunciou que se gastaron 450.000 euros nunha expedición que foi un fracaso.

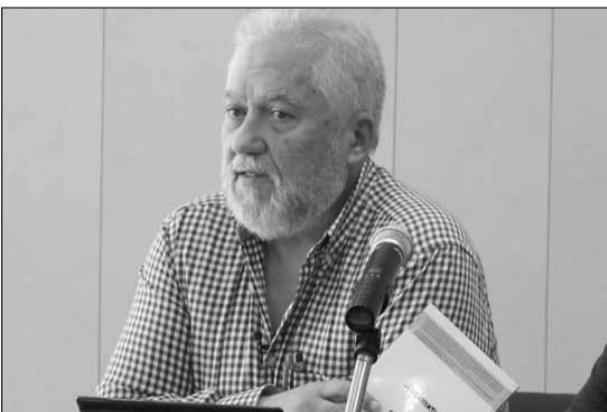
Ameza a organizarse empresas mineiras

en diversas facetas desta cuestión e a representantes de colectivos e organizacións coma o Sindicato Labrego

prazo e con data de caducidade que só beneficia o lucro dunha empresa privada e xera unhas ducias de empregos temporais; fronte a outra permanente, que mantén vivo o medio rural e da que depende totalmente o territorio agredido porque mantén miles de postos de traballo e supón o medio de vida de miles de familias.

Isabel Vilalba concretou a covivencia do poder político coas empresas mineiras sacando a colación a Lei do Solo, do ano 2010, que autorizou as actividades extractivas en solo de especial protección agropecuaria, até entón prohibidas.

Emilio Menéndez, Enxeñeiro de Minas e membro de Ecoloxistas en Acción

Menéndez chamou a atención sobre o carácter especulativo da nova minaría que, como a que se quere fazer en Corcoesto, extrae metais que non son necesarios, coma o ouro; e non xera riqueza no entorno. O negocio do ouro é puramente especulativo. O seu prezo é agora de 1.690 dólares a onza, cando en 2000 valía 250 dólares. "Se o prezo do ouro cae, algo previsible cando pase a crise, a súa extracción deixará de ser rendible e a empresa marchará, deixando aos traballadores en paro e a desfeita ambiental sen reparar. Unha explotación tan a curto prazo non prevé a restauración de danos e aforrará todo o posible en seguridade para facer máis lucrativo o seu negocio".

Xoán Doldán, profesor de Economía na Universidade de Santiago

Xoán Doldán explicou que a actividade mineira non é tan rendible nin positiva como nos tentan facer ver: está exenta de algúns impostos, non contabiliza os danos sociais e ambientais, recibe cantidades inxentes de axudas oficiais e xera gastos públicos á hora de tratar as desfeitas que deixa. Por se non abondase, os beneficios das empresas, case sempre de capital estranxeiro, son privados.

Doldán denunciou que os custes ambientais e sociais que provocan as explotacións mineiras non repercuten nas contas das empresas nin no prezo de mercado final do metal ou mineral extraído. Grazas a isto, fan a súa actividade rendible.

Isabel Vilalba Seivane, secretaria xeral do Sindicato Labrego Galego

Isabel Vilalba analizou polo miúdo o impacto na agricultura e na gandería de proxectos como o do seixo da Terra Chá, do ouro en Corcoesto ou do feldespato na Limia. "Falan da gran panacea do emprego que se vai crear. Pero, ¿quen analizou tanto emprego real e potencial se destrúe?", preguntouse a secretaria xeral do SLG. Isabel Vilalba denunciou que a minaría elimina superficie agropecuaria para as explotacións; arrasa bosques; deteriora a capa vexetal e a fertilidade da terra; extermina a biodiversidade; contamina a terra, o aire, a auga e os alimentos das persoas; e destrúe actividades que xeran emprego permanente e asentado.

Representantes de organizacións sociais de toda Galiza participaron nun primeiro encontro ao redor da minaría e xuntaron os vimbios para comezar a montar unha oposición global e coordinada ás ameazas dos novos proxectos presentados polas empresas mineiras

A loita contra a minaría salvaxe esténdese a Xinzo de Limia, Castrelo e Santa Comba

No Fouce anterior chamabamos a atención sobre a ameaza que pairaba sobre a comarca de Bergantiños por mor do proxecto de extracción de ouro en Corcoesto. Hoxe, temos que seguir falando

do mesmo pero ampliando a zona xeográfica. En efecto, semellante ao de Corcoesto hai outro proxecto de extracción de ouro nunha bisbarra eminentemente gandeira como é a raia entre Santa

Comba e Zas. Tamén hai empresas interesadas en explotar minas en dúas das principais agras da Galiza: no corazón do Ribeiro, en Castrelo de Miño; e nas terras da pataca, na Limia.

1. A Limia

O Sindicato Labrego Galego presentou diante da Dirección Xeral de Industria, Enerxía e Minas unha serie de alegacións para impedir que a empresa Minecer S.L. desenvolva o seu proxecto Faramontaos 5089.1 de extracción de feldespato a ceo aberto en Trasmiras e Xinzo de Limia.

O SLG fixo constar nas alegacións presentadas que a zona afectada polo proxecto está considerada Zona de Especial Interese Agrario (ZEIA) e é a principal produtora da IXP Pataca de Galicia.

En concreto, o proxecto de Minecer afecta máis de 400 hectáreas de terras agrarias nas parroquias de San Pedro, Laroá, Fiestras, Rebordechá, Paredes, Moreiras, Faramontaos e Seoane. Nestas parroquias, téñense investido millóns de euros do erario público en concentracións parcelarias e diversas infraestruturas para potenciar o uso agrícola do solo, un dos máis ricos e fértiles da bisbarra, como melloras de vías de comunicación ou regadío. En concreto, nos eidos afectados existen tres zonas de concentración parcelaria: San Pedro de Laroá, Laroá-Seoane e Moreiras-Faramontaos. As terras que foron obxecto de concentración parcelaria teñen unha superficie total de 1.473 hectáreas (27% do ámbito territorial da concesión mineira no que pretende executarse a actividade).

Ademais da perda definitiva da superficie agraria útil nos lugares elixidos pola empresa, a explotación de feldespato provocaría a perda de fertilidade e de lentura das fincas colindantes, ata centos de metros ao redor das minas a ceo aberto, algo que xa se ten constatado nas zonas de extracción de áridos de Sandiás e de Vilar de Santos.

Outra das infraestruturas que se vería afectada polo impacto mineiro é a do regadío. O proxecto de Minacer bate de fronte coa actividade da Comunidade de Regadores do Corno do Monte, que foi o resultado da fusión de doce comunidades de regadores e abastece 1.257 hectáreas. Ademais, agora mesmo hai proxectos en marcha relacionados tamén co regadío nos que están comprometidas varias administracións, como a Consellaría de Medio Rural ou o Ministerio de Agricultura.

Outros impactos que se denuncian nas alegacións do Sindicato Labrego Galego son a incidencia negativa por acumulación de resíduos na capa freática e o deterioro das augas imprescindibles para os cultivos da zona, ou a producción de po en suspensión que incidirá negativamente na actividade agrogandeira.

2. Castrelo de Miño

Sobre Castrelo de Miño, en plena denominación de orixe do Ribeiro, paira o perigo do proxecto mineiro 5.258 Wolfran AureNSE. Neste caso, o Sindicato Labrego Galego tamén presentou alegacións para defender os principais sectores produtivos da zona que sufrirían un enorme impacto pola minaría: viticultura, pesca, turismo verde, restauración, etcétera.

En termos agrarios, Castrelo de Miño é o concello de maior producción vitícola do Ribeiro, con case un milleiro de profesionais inscritos na denominación de orixe, máis de 500 hectáreas de viñedos, 18 adegas de colleiteiro, 6 industriais e uns 6 millóns de euros de negocio anuais. Non en van, tamén esta bisbarra, como a Limia, ten a declaración de Zona de Especial Interese Agrario (ZEIA) e nela investíronse 23 millóns de euros nos últimos anos a través do Plan de Impulso Vitivinícola do Ribeiro. As actividades extractivas poden botar por terra todo esta forte aposta pola actividade agraria.

A maiores do evidente prexuízo que se lle faría á actividade vitícola, o SLG tamén denunciou nas súas alegacións os efectos negativos que a mina tería na paisaxe rural e no medio ambiente. Neste senso, as normas subsidiarias do planeamento de Ourense teñen declarado este espazo natural como "Ribeiras do Miño", catalogación que fai a zona incompatible coa actividade mineira.

Tamén están ameazados os recursos hídricos, pois dentro do perímetro para extraer mineral existen catro captacións de auga para abastecemento humano (Nogueiredo, Coto Novelle, Traveso e Reigoso) que fornecen as parroquias de Santa María e Barral.

3. Santa Comba e Zas

O territorio que está no límite entre os concellos de Santa Comba e Zas tamén está ameazado, como Corcoesto, pola minaría ultracontaminante do ouro que practica Edgewater Exploration. Esta empresa solicitou, a finais de 2011 e a través da súa filial Río Narcea Gold Mines, dous permisos para facer investigacións xeolóxicas na zona que afectan 720 hectáreas: 480 na parroquia comarquesa de Grixoa, e 240 nos núcleos de Vila e Rial de Arriba, que pertencen á parroquia zaense de San Martiño de Meanos.

Ademais, nesta mesma zona, a empresa Río Narcea Nickel, que é outra filial de Edgewater, solicitou permisos para buscar ouro, estaño, wolframio e níquel. Se xa os proxectos de busca de ouro con cianuro e ácido clorhídrico entrañan unha gran perigosidade, a solicitude de Río Narcea Nickel disparou todas as alarmas, pois semella que Edgewater pretende desenvolver un megaproxecto mineiro que podería ter consecuencias catastróficas na zona.

Tres novas sentenzas condenatorias contra Lácteos Tambre por impagos

A comezos de abril, recaían no xulgado de Ordes tres novas sentenzas condenatorias contra Lácteos Tambre polos impagos de leite a gandeiros e gandeiras da comarca de Ordes. A empresa viu desestimadas as alegacións que opuxo ao proceso e foi condenada a pagar o leite entregado, os xuros establecidos na Lei de Medidas contra a Morosidade, así como as costas xudiciais.

A pesares destas sentenzas e das que xa recaeron anteriormente, a empresa non quixo pagar voluntariamente e houbo que acudir a un proceso de execución forzosa para embargarlle os bens.

A Xustiza está tendo dificultades para proceder a este embargo porque Lácteos Tambre declarouse sen bens e sen ingresos. Sen embargo, o mesmo empresario que está detrás de Lácteos Tambre, Ramón Sangiao Ríos, continúa operando no sector de forma directa ou a través de familiares e persoas da súa confianza, e coas empresas Lácteos Merza e Logística Alimentaria.

Así, dende a sede de Lácteos Tambre, este empre-

sario continúa recollendo o leite de moitas explotacións galegas e operando no mercado coma se esta situación non tivese nada que ver con estas outras empresas.

Dende o Sindicato Labrego Galego temos que denunciar a absoluta pasividade da Consellería de Medio Rural e do Ministerio de Agricultura, que manteñen un silencio cómplice diante desta agresión en toda rega ás explotacións lácteas que sufren os impagos e que vén como este empresario se sae coa súa a pesares de ser condenado pola Xustiza.

Ademais, o Ministerio de Agricultura puido forzar a Lácteos Tambre e a Sangiao a pagar, pois é quen outorga

Afectados e afectadas polos impagos de Lácteos Tambre mantiveron encontros na sede do SLG para deseñar a campaña contra a empresa

ou revoga licenzas para primeiros compradores, como

as obtidas por Lácteos Merza e Logística Alimentaria.

Campaña de denuncia e presión do Sindicato Labrego

O Sindicato Labrego continuará defendendo aos gandeiros e gandeiras que se atopen en situacions de impagos, e seguirá denunciando perante a administración estas situacions para que tomen medidas.

No caso concreto de Lácteos Tambre, o SLG iniciará unha campaña informativa dirixida a consumidores e consumidoras e ao público en xeral, para que se coñezan que empresas realizan este tipo de prácticas de forma directa, así como as industrias e marcas comerciais que se abastecen das súas materias primas para logo transformalas e vendelas ao público.

O SLG aconsella ratificar o recurso contra o impago das axudas a razas autóctonas

A Consellería de Medio Rural convocou a renovación das axudas para fomentar as razas de gando autóctonas en extensivo para este ano 2013. Dende o Sindicato Labrego Galego queremos lembrar que o ano pasado tamén se convocaron, as persoas beneficiarias renovaron pero, finalmente, non se pagaron por falta de cartos.

Diante disto, o SLG recorre moitas destas axudas, sen que houbese resolución áinda

das reclamacións. Na convocatoria deste ano, as persoas que reclamaron deben facelo constar na solicitude de actualización deste ano engadindo un apartado máis no que se ratifiquen no recurso presentado contra a anulación da axuda en 2012, sinalando a data en que foi rexistrado. As persoas afectadas que precisan asesoramento, poden acudir á oficina do Sindicato Labrego Galego da súa localidade.

As explotacións que renovaron as axudas ao fomento de razas autóctonas en extensivo en 2012, non cobraron os cartos por falla de fondos

Guía para formalizar os contratos no sector lácteo

Durante anos, o sector lácteo loitou por uns contratos obligatorios que regularizasen a compravenda de leite para evitar a posición de dominio e abuso que exerceron e exercen as industrias. O pa-

quete lácteo estableceu por fin a obligatoriedade destes contratos, mais cunhas normas que segue deixando todo o poder para fixar condicións en mans das industrias, co apoio cómplice de Xunta

e Ministerio. Para paliar esta situación, achegamos neste Fouce algúns conseños á hora de formalizar un contrato, así como o modelo oficial proposto pola Interprofesional Láctea (Inlac)

A primeira anomalía que denunciamos dende o SLG é que se está a incluir unha cláusula que obriga a produtores e produtoras a renunciar á duración anual do contrato, cando é obligatorio que os contratos sexan anuais salvo renuncia expresa do produtor ou da produtora. Así as cousas, as industrias están impoñendo contratos de baixa duración. Hainos de 3 meses, e temos visto algúns a 1 mes cunha cláusula que obriga a avisar con 30 días de antelación se non queren prórroga.

Por outra banda, moitas veces é difícil de precisar o prezo que aparece no contrato

e custa saber canto se vai a cobrar finalmente. Ademais, ese prezo non adoita a ser o real, xa que as industrias prometen, de palabra, que van pagar "un pouquiño máis" con respecto ao fixado no contrato.

Diante de todas estas arbitrariedades, dende o Sindicato Labrego animamos aos produtores e produtoras de leite a non asinar contratos cos que non estean de acordo. Antes de asinar calquera contrato, cómpre ter claro canto dura, de que xeito se prorroga, a que prezo se vai pagar o leite e con que criterios se establece ese valor, como se pagan as distintas calidades do pro-

duto, se quedan cubertos os custes de producción, etcétera. Ante calquera dúbida, o Sindicato Labrego Galego ofrece os seus servizos de asesoramento á afiliación para que tome a iniciativa e redacte

contratos en condicións, adaptados de xeito persoal a cada explotación, para presentarlle á industria. Como exemplo, achegamos un modelo de contrato baseado no que fixo a Interprofesional Láctea (Inlac).

MODELO DE CONTRATO DE SUBMINISTRO DE LEITE DE VACA

En a de de 20

Dunha parte, don con NIF n.º actuando en nome propio ou en representación de (1) con CIF n.º e con domicilio social en CP rúa n.º na súa condición de transformador/receptor de leite. Endereço de correo electrónico.....Teléfono de contacto.....

E doutra parte, don con NIF n.º actuando en nome propio ou en representación de (1) con CIF n.º e con domicilio social en C.P....., rúa....., n.º na súa condición de subministrador de leite. Endereço de correo electrónico.....Teléfono de contacto.....

Intervindo as dúas partes na representación indicada, recoñécense mutuamente a capacidade legal necesaria para formalizar este documento, e

EXPOÑEN

- I. Que (en adiante o subministrador) ten como obxecto social a produción e/ou comercialización de leite crudo de vaca de conformidade coa normativa vixente.
- II. Que (en adiante o transformador/receptor) cumple coa normativa vixente para o exercicio da súa actividade.

Continúa na páxina seguinte

CLÁUSULAS

Primeira. Obxecto, volume, calendario e modalidade de recollida.

O subministrador comprométese a entregar ao transformador/receptor, e este a adquirir a cantidade de litros de leite crú, comercializable segundo a lexislación vixente, cunha tolerancia de:

± 20 % no caso explotacións que produzan menos de 300.000 kg de leite por campaña.

± 15 % no caso explotacións que produzan entre 300.000 e 800.000 kg de leite por campaña.

± 10 % no caso explotacións que produzan máis de 800.001 kg de leite por campaña.

A cantidade contratada será entregada polo subministrador en orixe, cun prazo de entrega de 2 días como máximo desde a súa muxidura, salvo circunstancias de forza maior.

Segunda. Prezo e condicións de pago do subministro.

2.1. O prezo total a aplicar no presente contrato será o resultado de sumar ou restar ao prezo libremente pactado no anexo 1, o importe dos conceptos variables (primas e penalizacións) que se acorden entre as partes e se definen no anexo 2 deste contrato.

As partes acordan o sistema de fixación do prezo ao que se acollen segundo se recolle no anexo 1.

2.2. O pagamento da facturación mensual farase efectivo a mes vencido, antes do día 20 de cada mes. Se se supera este prazo cobraranse uns xuros do 7 % anual aplicado ao período do atraso a favor do subministrador, considerándose incumprimento de contrato a efectos da cláusula sexta un atraso superior a 10 días. En calquera caso, e no que se refire aos prazos de pagamento, deberase cumplir a normativa existente e en vigor en materia de pago de alimentos frescos e perecedoiros (Lei 15/2010, de 5 de xullo, de modificación da Lei 3/2004, de 29 de decembro, pola que se establecen medidas de loita contra a morosidade nas operacións comerciais).

2.3. Ao prezo a abonar polo transformador/receptor aplicárselle o IVE, ou calquera outro imposto ou tributo que o puidera substituír, ao tipo que resulte aplicable de conformidade coa lexislación vixente en cada momento.

A efectos da cuantificación das primas e das penalizacións, a calidade do leite subministrado será a resultante das análises realizadas polo Laboratorio Interprofesional Galego de Análise do Leite (LIGAL), ao cal ambas partes acordan someterse.

Terceira. Calidade e trazabilidade.

O leite deberá cumplir as normativas existentes e en vigor referidas ás condicións hixiénicas e sanitarias do mesmo, en particular o Real Decreto 1728/2007, de 21 de decembro, pola que se establece a normativa básica do control que deben cumplir os operadores do sector lácteo e se modifica o Real Decreto 217/2007, de 6 de febreiro, pola que se regula a identificación e rexistro dos axentes, establecementos e contedores que interveñen no sector lácteo, e o rexistro dos movementos de leite.

O transformador/receptor deberá rexeitar o leite que incumpra os requisitos contemplados na normativa anterior que impidan a súa comercialización, sen que o subministrador teña dereito a ningunha indemnización.

A determinación de calidade farase mediante toma de mostras, adoptándose a normativa existente no mencionado Real Decreto 1728/2007.

Cuarta. Duración.

O presente contrato ten unha duración de 1 ano a partir da súa entrada en vigor, fixada na data: e será prorrogado automaticamente se non media renuncia escrita (carta con acuse de recibo / burofax / correo electrónico con acuse de recibo), de calquera das partes, cunha antelación

mínima de 20 días respecto á data de remate do mesmo.

En calquera caso, a duración mínima do contrato será de 12 meses naqueles casos en que o subministrador sexa un produtor ou produtora.

Quinta. Garantías de cumprimento.

As partes deberán cumplir coas obrigas de subministro e adquisición especificadas nas cláusulas anteriores, agás nos casos de forza maior demostrada derivados de folgas, sinistros sanitarios ou doutra índole, situacións catastróficas ou adversidades climáticas, ou calquera outro tipo de circunstancia sobrevida e allea á vontade das partes, circunstancias que deberán comunicarse dentro das 120 horas seguintes a producirse, aplicándose ademais as seguintes regras:

-A consideración dunha situación de forza maior será constatada por INLAC, para o que recibirá aviso da parte afectada dentro do mesmo prazo anteriormente establecido.

-O incumprimento de calquera das cláusulas e anexos deste contrato, dará lugar a unha indemnización da parte responsable á parte afectada por una contía estimada no valor estipulado para o volume da mercancía obxecto de incumprimento do contrato.

-En calquera caso, as denuncias deberán presentarse dentro dos 3 meses seguintes a producirse o incumprimento ante INLAC ou outra entidade independente nomeada por esta.

-O contrato poderá ser resolto en calquera momento por mutuo acordo das partes. A resolución do contrato debe comunicarse a INLAC no prazo de 10 días.

Sexta. Control, seguimento e vixilancia do cumprimento do contrato.

O control, seguimento e vixilancia do cumprimento do presente contrato, aos efectos dos dereitos e obrigas de natureza privada, realizarase pola Interprofesional Láctea.

O subministrador autoriza a INLAC para que esta poida ceder os seus datos de carácter persoal a diversas administracións públicas, coa finalidade de proceder á xestión e concesión das correspondentes subvencións outorgadas por ditas administracións, así como para a xestión doutros actos administrativos ligados á existencia do contrato de subministro de leite.

Sétima. Arbitraxe.

Calquera diferenza que poida xurdir entre as partes en relación coa interpretación ou execución do presente contrato e que as mesmas non lograran resolver de común acordo ou por INLAC resolveran definitivamente mediante arbitraxe administrada pola Corte Española de Arbitraxe, de acordo co seu regulamento e estatuto, á que se encomenda a administración da arbitraxe o nomeamento do árbitro ou dos árbitros.

O lugar de arbitraxe será a sede da Consellería do Medio Rural da provincia onde radica a explotación onde se produce o leite.

De conformidade con canto antecede e para que conste aos fins precedentes, asínanse os tres exemplares e a un só efecto no lugar e data expresados ao pé, remitindo o transformador/receptor cada unha das copias aos seus respectivos destinatarios.

O transformador/receptor
Sinatura:

O subministrador
Sinatura:

Copias:
1. Subministrador
2. Transformador/receptor
3. INLAC

ANEXO 1

Prezo

O prezo será sempre superior aos custos de produción que determine o organismo designado a este efecto pola Administración pública. A actualización deste prezo levarase a cabo mediante o índice "VACA A" que publica a Interprofesional Láctea.

Modalidade A:

Prezo fixo€ / 1.000 Litros.

Modalidade B:

Prezo variable

Pártese dun prezo inicial de € / 1.000 litros, que será revisable cada 3 meses conforme aos datos de evolución dos prezos publicados no mes anterior polo Observatorio de Prezos da Consellería do Medio Rural.

ANEXO 2

ANEXO 2 - CONCEPTOS VARIABLES PAGO POR CALIDADE

CONCEPTOS	Euros / 1000 litros	cantidades fixas
Presenza de XERMES (miles/ml.) (1)		
<=50.000		
50.001-100.000		
100.001-200.000		
200.001-300.000		
>300.000		
Presenza de CÉLULAS SOMÁTICAS (miles/ml.) (2)		
<=250.000		
250.001-400.000		
400.001-500.000		
500.001-600.000		
600.001-700.000		
700.001-800.000		
>800.000		
CALIDADE EXTRA (3)		
Destrucción do leite por presenza de inhibidores (4)		
1 Mostra positiva		
2 Mostras positivas		
3 Mostras positivas		
Punto crioscópico (5)		
Prima cantidad / cota (6)	LITROS -	
Volume entregado		
OUTROS CONCEPTOS (7)		

Nota referente ao anexo 2:

Estes conceptos poden ser opcionais e as súas condicións non deberán ser contraditorias coas cláusulas do contrato.

(1) Indicar os tramos polos que se prima ou penaliza, se procede.

(2) Indicar os tramos polos que se prima ou penaliza, se procede.

(3) Indicar todos os tramos polos que se paga a prima.

(4) As partes determinarán o sistema de penalización: Detección en laboratorio interprofesional, análises en porto, por mostra detectada ou por litros destruídos, etc.

(5) Especificar sistema de penalización.

(6) Especificar sistema de bonificación, se procede.

(7) Bonificacións en función da seguridade alimentaria, CBPGs, obxectivos de calidade, composición, etc.

A Xunta cala diante das forestacións ilegais que violan a nova Lei de Montes

Aínda non marcou os criterios de aplicación das novas normas e mantén silencio ante as denuncias

Persoas afectadas polas forestacións ilegais de terras agrarias, procedentes de diversas comarcas galegas, mantiveron un encontro coa equipa xurídica do Sindicato Labrego Galego

e con membros da súa Executiva como a secretaria xeral, Isabel Vilalba, ou o secretario de Montes, Xosé Manuel Calvo. A xuntanza tivo lugar na sede nacional do SLG, o 13 de marzo, e reu-

niu a persoas que tiñan en común ter denunciado forestacións ilegais en solo agrario ou por non respectar as distancias mínimas esixidas pola lei con respecto ás súas fincas ou vivendas.

A maiores, estas persoas tamén comparten o ser vítimas da desidia ou do silencio cómplice da Xunta con respecto ás súas denuncias, e vítimas tamén das posturas da Administración que favorecen ás persoas infractoras en detrimento das afectadas polas ilegalidades.

Cómpre saber que a nova Lei de Montes, que entrou en vigor en agosto de 2012, do mesmo xeito que acontecía antes da súa publicación, considera ilegal realizar plantacións forestais en solo de especial protección agropecuaria, ao tempo que marca unhas distancias obligatorias con respecto a vivendas e fincas veciñas para as plantacións legais.

Mais unha cousa é o que di a lei, e outra como se aplica á realidade. O primeiro problema que denuncian as persoas afectadas por plantacións ilegais e que, segundo lles informaron os servizos xurídicos da Xunta, a Consellería de Medio Rural aínda non estableceu os criterios cos que debe ser aplicada a nova Lei de Montes e cos que se debe dar resposta ás denuncias fronte a infraccións da mesma. Se cadra, de aí venía outro dos problemas denunciados: o estancamiento indefinido das denuncias na fase de dilixencias previas sen que se incoen os expedientes.

Máis alá deste atasco burocrático que, obviamente, prexudica ás persoas afectadas

A sede nacional do SLG acolleu unha xuntanza de afectados e afectadas polas forestacións ilegais o pasado 13 de marzo

pola infracción da lei, ao Sindicato Labrego preocúpanlle fondamente as interpretacións que da mesma están a facer autoridades competentes na materia. Por exemplo, o SLG tivo constan-

cia dun alto cargo de Medio Rural que falou de utilizar o SIXPAC (Sistema de Información Xeográfica de Parcelas Agrícolas) para determinar cal é o uso dun terreo (segundo isto, se o terreo ten ár-

bores, sería forestal). Como ben sabemos, os usos do solo fican establecidos no Plan Xeral de Ordenación Municipal (PXOM) de cada concello, mentres que o SIXPAC é só un catálogo de fotografías aéreas das fincas; dicir que solo de uso agrario é forestal porque ten árbores nas fotos do SIXPAC, é como dicir que un terreo non urbanizable si que o é porque edificaron ilegalmente unha casa nel. Se o que mantén isto é un cargo da Consellería de Medio Rural, entón estamos diante dunha falta gravísima.

Como grave é que ante a denuncia de plantacións forestais ilegais a carón dunha explotación de horta de xente nova recentemente incorporada á actividade agraria, a resposta da Administración fose suxerirlles que cambiassen o lugar onde teñen as leiras.

O SLG seguirá denunciando a complicidade de Medio Rural coas persoas infractoras

Para o Sindicato Labrego Galego, todo o devandito evidencia que a nova Lei de Montes segue a ser un feixe de papel mollado para a Xunta de Galicia, do mesmo xeito que o foron as leis na materia que a precederon; e que a violación flagrante da mesma con plantacións ilegais en terra agraria segue a ser un delito amparado pola neglixente convivencia da Consellería de Medio Rural cos infractores.

Tras máis de seis meses de espera dende a aprobación da nova Lei de Montes, dende o Sindicato Labrego Galego consideramos que a Consellería de Medio Rural tivo tempo

abondo para comezar a aplicala, polo que consideramos esgotados todos os tempos de cortesía. Por iso, no SLG retomamos a campaña de denuncia que nos últimos anos estivemos desenvolvendo para amosar diante da sociedade galega unha complicidade da Xunta cos intereses da industria forestal que está levando a moitas das nosas explotacións agrogandeiras a unha situación límite por non ter terras suficientes para desenvolver o seu traballo, ou por ver minguados os seus rendementos por mor dos efectos nocivos das forestacións ilegais nas terras de labor veciñas.

Busca de solucións con Igualdade aos principais problemas das labregas

A responsable da Secretaría das Mulleres, María Ferreiro, reuniuse con Susana López Abella

A nova responsable da Secretaría das Mulleres, María Ferreiro, mantivo un encontro coa secretaria xeral de Igualdade, Susana López Abella, ao que tamén asistiron a secretaria xeral do

SLG, Isabel Vilalba, e a técnica Ana Eiras. A xuntanza, que tivo lugar o pasado 12 de marzo, serviu para falar de diversas cuestións relacionadas cos problemas específicos das mulleres

labregas. Un destes temas tivo que ver coas eivas que presenta a aplicación da Lei de Titularidade Compartida e, en concreto, os atrancos que pon o persoal de Facenda nos trámites.

De feito, en Facenda descoñecen o procedemento para facer titular a unha muller e xa houbo varios casos nos que aconsellaron ás labregas solicitantes constituír unha sociedade civil, o que demuestra que a Administración non puxo aínda medios para facer efectiva a lei.

Outra cuestión da que se falou foron as consecuencias da crise nas labregas, moitas das cales están deixando de cotizar debido ás dificultades económicas. "Trátase dun problema grave", afirmou María Ferreiro, "pois implica que moitas mulleres non terán prestación cando sexan maiores ou que as que perciban serán tan baixas que ficarán abocadas a depender doutras persoas para a súa mantenza".

Tamén se lle expuxeron á secretaria xeral de Igualdade as consecuencias que está a ter nas labregas o recorte de servizos públicos no rural, e medidas lexislativas como a Lei de Bases de Réxime Local, que propón que os concellos con menos de 20.000 habitantes non ofrezan servizos en materia de igualdade. Tanto nesta como nas outras cuestións, Abella amosouse disposta a tramitar solucións como contactar con Facenda para resolver a aplicación da Lei de Titularidade Compartida ou modificar a Lei de Bases de Réxime Local para que non afecte negativamente ás mulleres dos concellos máis pequenos.

De esquerda a dereita, Ana Eiras e Isabel Vilalba con secretaria xeral de Igualdade nunha imaxe de arquivo

Apoio psicolóxico para frear o aumento de depresións e ansiedade causado pola crise

A parte de expoñerlle as devanditas problemáticas a Susana López Abella para que a Xunta artelle solucións, a Secretaría das Mulleres do Sindicato Labrego presentou os seus propios proxectos para avanzar en positivo nestas cuestións. Por exemplo, senllos programas para seguir traballando no desenvolvemento da Lei de Titularidade Compartida e para loitar contra a violencia machista no rural.

Tamén se comprometeu a Secretaría das Mulleres a traballar no apoio a aquelas labregas que, por mor das dificultades económicas e do aumento das cargas familiares e domésticas motivadas pola crise, están a padecer

unha forte presión psicolóxica e a caer en procesos depresivos e de ansiedade.

Outra das frontes nas que se propón traballar a Secretaría das Mulleres, contando co apoio da Secretaría Xeral de Igualdade, é na buscar de fontes alternativas de ingresos para as labregas que lles axuden a gañar independencia económica e a facer fronte á diminución de ingresos pola crise. Unha destas vías sería a de dar continuidade a actividades formativas orientadas a transformar alimentos, elaborar conservas, fazer venda directa, etcétera, e que xa ten feito o SLG con cursos sobre elaboración de pan, queixos, conservas ou producción ecolólica.

Avanzando dende Galiza na conquista dos dereitos das labregas de Europa

As mulleres da Coordinadora Europea da Vía Campesina mantiveron un encontro de traballo en Teo

Os días 8, 9 e 10 de marzo celebrouse en Lampai (Teo) a reunión do grupo de traballo de mulleres da Coordinadora Europea da Vía Campesina (ECVC). Ademais das anfitrioas galegas e das

compañeras do Estado Español, asistiron mulleres de Austria, Italia, Noruega e Polonia. Tamén participou unha representante da Vía Campesina de América Latina, a brasileira Camila Bossa-

na, do Movimento d@s Sem Terra (MST). Xuntas, valoraron todo o traballo da área das mulleres na ECVC durante o último ano, e definiron as liñas de actuación para 2013 a nivel europeo.

Outro dos motivos do encontro foi preparar a IV Asemblea de Mulleres previa á VI Conferencia Internacional da Vía Campesina, que se celebrará do 6 ao 12 de xuño de 2013 en Iacarta (Indonesia).

Dentro das actividades que vén realizando este grupo de traballo, destacan as accións polo recoñecemento dos dereitos das labregas no marco europeo e a loita para atallar a violencia que sufren as mulleres do medio rural.

Aínda que foi un encontro interno, o sábado 9 de marzo fíxose un debate público no que participaron, amais das representantes da Coordinadora Europea da Vía Campesina, mulleres do Sindicato Labrego Galego (SLG). Esta xornada de portas abertas comezou coa intervención de Nadia Álvarez, do colectivo feminista Andaina, que fixo unha análise de como a crise está afectando moito más ás

As participantes no encontro da Coordinadora Europea da Vía Campesina combinaron o traballo interno desenvolvido na Casa Común de Lampai, en Teo (arriba) con actividades abertas como un debate público ou a participación na manifestación do 9 de marzo en Compostela con motivo do Día Internacional das Muleres (abaixo)

mulleres e, en especial, a aquelas que viven no medio rural ou traballan nalgún sector agrogandeiro.

O debate interrompeuse para poder participar na manifestación convocada por di-

versos colectivos feministas en Compostela con motivo do Día Internacional das Muleres. Xa polo serán, o traballo continuou en grupos de cara a facer unha análise máis profunda das cuestiós devandi-

tas de cara a darles resposta cunha serie de demandas adaptadas aos profundos cambios que está a causar a crise no medio rural e na profesión agraria, en xeral; e nas labregas, en particular.

Carmen Cruz, Andalucía (SOC)

“Fixemos un espazo para que as labregas reclamen e defendan os seus dereitos”

Carmen Cruz é de Almería e pertence ao Sindicato de Obreiros e Obreiras do Campo (SOC), unha organización que, co meirande da afiliación composta por homes, ainda ten importantes retos que cumplir en materia de igualdade. De feito, no SOC de Almería, comezou a funcionar a comezos de 2013 a súa primeira Área das Mulleres. Carmen explicounos que “temos sindicatos que pelexan polos dereitos laborais dos agricultores, pero aínda non se asentou un traballo deste tipo coas mulleres”. Por iso, “o noso propósito foi constituir un espazo onde as labregas tamén poidan expresar as súas inquedanzas e reclamar e defender os seus dereitos”.

Tarefa necesaria a desta ÁREA das Mulleres cando vivimos nun país no que “se a muller traballa no campo pero é o seu marido quen rexenta a explotación, ela xamais percibe un salario. Se cadra, pode que lle dean algo para gastos, pero se cadra nin iso. A muller sempre está sometida. Quen leva as rédeas é o home, que é o propietario absoluto. A muller ten que someterse ao que el queira e está abandonada, sen apoios”.

Ilona Drivdal, Noruega (ÖBS)

“A sociedade norueguesa descoñece o labor que realizan as labregas”

Ilona Drivdal, do Sindicato de Agricultores e Pequenas Explotacións de Noruega, unha organización que vén de cumplir cen anos, é das poucas mulleres que quedan no seu país vivindo da terra. Aparte de sufrir un éxodo rural cara ás ciudades nun país cuxa principal fonte de riqueza é o petróleo, as poucas explotacións activas que quedan en Noruega adoitan a estar rexentadas polos homes “mentres que as mulleres buscan un traballo fóra. Desta maneira, no meirande das pequenas explotacións combinan o traballo agrario con profesións complementarias para ter maiores ingresos”.

En canto á situación das labregas, “desde 1975 as mulle-

res poden herdar as explotacións agrarias”. Ilona explica que “o problema das labregas de Noruega non é tanto de igualdade ou participación, que as teñen garantidas, senón de valorización do seu traballo. A sociedade norueguesa descoñece o labor que desenvolven as mulleres labregas”. En canto á ÖBS “hai unha boa participación das mulleres, moitas das cales teñen sido líderes do noso sindicato”.

“En Italia, hai máis mulleres ca homes que volven ao campo para ser agricultoras”

Elisa, da Asociación Rural Italiana (ARI), distingue entre o norte e o sur do seu país á hora de describirnos a situación das labregas. Tradicionalmente, o sur era unha zona de latifundios onde os homes traballaban a terra e as mulleres quedaban na casa; mentres que no norte predominaban pequenas explotacións nas que traballaban homes e mulleres por igual, tendo estas últimas que apandar tamén cos traballos do fogar e a crianza dos nenos e nenas. Agora, no norte traballan as terras os homes, axudados por maquinaria e por xornaleiros e xornaleiras de Europa do Leste, mentres “as mulleres buscan outro tipo de empregos fóra da agricultura”.

Elisa Masletti, Italia (ARI)

Por outra banda, está a xurdir un novo tipo de explotación rexentada por “ persoas de orixe urbana que regresan ao campo para vivir da agricultura. Son explotacións ecológicas, con igualdade entre homes e mulleres nas tarefas. De feito, hai máis mulleres ca homes que van da cidade ao campo para ser agricultoras”. Se cadra como fiel reflexo desta nova realidade, na organización de Elisa “hai paridade entre homes e mulleres”.

Inmaculada Idáñez Vargas, Estado Español (COAG)

“Non queremos conflitos familiares por asumir o noso dereito á titularidade”

Inmaculada, amais de ser unha labrega andaluza, é a responsable da ÁREA das Mulleres da COAG e, para ela, a maioría das agricultoras do Estado Español “non teñen os mesmos dereitos cós homes”.

Recoñece que se avanzou, pero queda moito por facer cando segue habendo “mulleres que levan toda a vida traballando na explotación familiar e non teñen Seguridade Social nin dereito a prestación de ningún tipo. Se estas mulleres deciden separarse, non teñen a que agarrarse, o que fai que a maioría delas careza da liberdade de decidir sobre as súas vidas”.

Neste senso, a Lei de Titularidade Compartida non está sendo efectiva, pois “dende a

súa publicación en outubro de 2011 só se acollerón a ela un cento de labregas das 200.000 que podían facelo. Creo que o que falla é que non é obligatoria. Como a maioría das veces os homes son os titulares, ten que haber negociación na parella para que o home dea o seu consentimento e ela poida ser titular. E isto está a crear fortes conflitos nas familias. Non queremos ter conflitos familiares por asumir o que nos corresponde por dereito”.

María Ferreiro Santos, Galiza (SLG))

“A crise fai que a igualdade entre homes e mulleres no rural fique máis lonxe”

A nova responsable da Secretaría das Mulleres do Sindicato Labrego Galego, María Ferreiro Santos, explicounos como a crise está a agudizar a situación de desigualdade que padecen as labregas. “Hai mulleres que, por mor das dificultades económicas actuais, coa rendibilidade das explotacións moi minguada, atrasan o intre de comezar a cotizar. Mesmo hai labregas que levan varios anos cotizando e que deixan de facelo porque non lles dan as contas na explotación. Isto é algo moi grave, pois deixa ás labregas indefensas diante de calquera accidente laboral ou á hora de cotizar o mínimo para ter dereito a unha pensión por xubilación”.

“As labregas do Brasil padecen desigualdade e teñen unha tripla xornada de traballo”

O encontro de mulleres de Lampai tivo en Camila á única participante de fóra de Europa. Camila pertence ao Movimento dos Trabalhadores Rurais Sem Terra do Brasil (MST) e tamén traballa para a Vía Campesina de América Latina. Con ela comprobamos que a desigualdade tamén se dá alén do Atlántico. Comentounos que “as brasileiras padecen desigualdade laboral, económica e social. A maiores, as que viven no campo fan tripla xornada de traballo: traballan fóra, traballan na casa e deben cuidar de fillos e fillas. Ademais, ese traballo, ao ser familiar, é invisible para a sociedade. Por iso, a pesares das conquistas neste eido, ainda existen moitas loitas abertas”.

Camila Bonassa, Brasil (MST))

Un avance nesta situación constitúeo a súa organización, o MST, onde “existe paridade entre homes e mulleres nos foros de decisión e nos órganos directivos, tanto nacionais como locais”.

Así e todo, “estamos nunha loita permanente e fica moito por facer se queremos que as mulleres participen igualitariamente nos espazos de debate e construcción da nosa organización, alén dos órganos de directivos”.

Joanne Krech e Anne Caryk, Polonia (Mijarc)

“As labregas teñen más iniciativa cós homes á hora de estudar ou asociarse”

A problemática de xénero para as mulleres rurais polonesas dáse, sobre todo, nas que naceron e viviron toda a vida no campo. Segundo Anne Caryk e Joanne Krech, que pertencen a unha asociación do Movimento Internacional da Mocidade Labrega, Rural e Católica (Mijarc) “están tendo problemas económicos por mor da crise e moitas abandonan o traballo agrícola, convencidas de que non teñen suficiente preparación para exercer outra profesión”.

Ademais, “están saturadas porque, fóra da explotación, fan a maiores o traballo da casa e coidan de fillos e maiores. En Polonia as familias rurais adoitan a ser interxacionales, polo que as labregas

coidan fillos e fillas, pais e nais, e mesmo avós e avoas”.

No aspecto positivo, Joanne e Anne destacan a maior iniciativa das mulleres rurais respecto dos homes, “porque teñen un sentido do deber inato máis forte á hora de sacar a familia adiante. Buscan máis traballo, móvense máis, tentan estudar máis, polo que no campo polonés son máis as mulleres que tentan facer estudos universitarios ou crear as súas propias asociacións”.

“O 42% das labregas de Austria son titulares da explotación na que traballan”

“O meirande das pequenas explotacións están rexentadas por mulleres”, asegura Maria Vogt, da Asociación de Agricultores e Gandeiros Austríacos de Montaña (ÖBV). Isto débese a que “un terzo das explotacións non dan vivido só da agricultura, polo que os homes traballan fóra e as mulleres quedan coa granxa”.

Fóra da agricultura, as mulleres marchan do rural, especialmente as mozas, “para estudar e formarse”. Despois, conta Maria, “se non atopan traballo no campo, quedan a vivir e traballar nas cidades”.

Fronte a esta problemática, a esperanza reside en “grupos de mozos e mozas que, aínda tendo estudos superiores, forman colectivos e regresan ao

Maria Vogt, Austria (ÖBV)

rural para vivir libres sen estar ás ordes de ninguén”.

En canto a dereitos, as labregas austríacas poden cotizar á Seguridade Social desde 1992, e o 42% son titulares da explotación. Isto débese, en parte, a que “moitas, ao ser máis novas cós seus esposos, xubílanse máis tarde, polo que nos últimos anos de vida laboral son elas as que quedan titulares”. Na ÖBS hai igualdade e na súa oficina só traballan mulleres.

Axudas directas da PAC 2013: agricultura, gandería e utilización sustentable de terras agrícolas

Axudas da Política Agraria Común (PAC) para 2013. Son as seguintes:
 -Dereitos de pagamento único.
 -Pagamentos directos á agricultura e á gandaría, entre os que se inclúen as primas por vacas nutrices.
 -Axudas ao desenvolvemento rural

e uso sustentable de terras agrarias.
 -Indemnización compesantoria a zonas desfavorecidas de montaña.
 -Axudas agroambientais e de benestar animal (CES).
 O prazo de solicitude está aberto até o 10 de maio de 2013

Soben os impostos a transmisións patrimoniais e actos xurídicos documentados e modifigan sucesións e doazóns

A Lei de Orzamentos 2013 subiu os tipos no imposto de transmisións patrimoniais, suba que entraou en vigor o 1 de marzo de 2013:

- Transmisión de bens inmóveis: pasou do 7% ao 10%.
- Transmisión de bens móveis: pasou do 4% ao 8%.
- Actos xurídicos documentados: pasaron do 1% ao 1'5%.
- Vivenda habitual: do 4% ao 8%.

Para membros de familias numerosas menores de 35 anos e persoas mi-

nusválidas, seguirá a aplicarse un tipo reducido do 4 %. En todos os casos, a aplicación dos tipos reducidos para a adquisición de vivenda habitual dependen do patrimonio da persoa adquirente así como o da súa familia.

No imposto de sucesións e doazóns establecése unha redución do 95 % na base do imposto cando o herdeiro ou donatario (menor de 35 anos) destine o diñeiro doado ou herdado á adquisición ou creación dunha empresa ou negocio profesional.

Cesión de cota láctea da reserva estatal

Para aforrar trámites, a cota láctea da reserva estatal asignarase de xeito directo e sen solicitala. En caso de non querer fazer uso da cota asignada, hai solicitalo por escrito entre o 1 de abril e o 31 de decembro de cada período.

Renovar axudas ao fomento de razas autóctonas en extensivo

Esta convocatoria está realizada para renovar as axudas solicitadas no seu día para o fomento de sistemas de producción de razas gandeiras autóctonas en réximes extensivos.

O prazo de solicitude remata o 11 de maio de 2013.

Axudas para aprazar préstamos de mellora ou incorporación de xente moza

Axudas de mínimos para explotacións de vacún de leite e carne que teñan préstamos vinculados a plans de mellora ou á incorporación de persoas mozas á actividade agraria que fosen convocados entre 2007 e 2011 (ambos incluídos). As/os titulares que soliciten a axuda deberán ter certificado o plan para o que solicitaron as axudas e o préstamo. A axuda consiste nun período de carencia no que non haberá que pagar nin o importe prestado nin os xuros. O prazo de solicitude remata o 12 de xuño de 2013.

Axudas a mulleres que sufren violencia de xénero

Entre 300 e 800 euros/mes. Máximo de 12 meses. A contía depende dos ingresos; minus-

valías; ou por fillos/fillás menores nen@s en acollida. O prazo remata o 31 de outubro.

Axudas por fillos ou fillas menores de 3 anos

Para pais e nais con fill@s menores de 3 anos anos a 1 de xaneiro de 2013, que en 2011 non

presentasen a declaración da renda. 360 euros por cada fill@. O prazo remata o 10 de maio.

Apertura de locais do SLG en Ferrolterra

O SLG abre os seguintes días laborais os seus locais de Ferrolterra:
■ AS PONTES. Días 1 e 15, menos en agosto.

■ MOECHE. Todos os martes, e os días 11 e 23, menos agosto.
 Fóra deses días, aténdese no local de Betanzos (981 773 377)

Axudas para cubrir as necesidades de liquidez das explotacións leiteiras

Axudas para explotacións lácteas que soliciten a PAC. Trátase de adiantar as axudas a través de bancos mediante un préstamo subvencionado par-

cialmente (bonificación de 3,30 puntos dos xuros) polo 90 % da contía total da axuda da PAC.

O prazo de solicitude remata o 15 de xuño.

Axudas a asociacións que fomentan as razas autóctonas de gando

Estas axudas están destinadas ás asociacións e organizacións de gandeiros que estean recoñecidas, para o fomento do gando das razas autóctonas galegas.

O prazo para solicitar estas axudas remata o 11 de maio de 2013.

Compra - Venda - Troco

Véndense

-5 xovencas frisonas próximas ó parto, fillas de touros probados.
 Chamar aos números de teléfono 982 330 429 e 627 911 381

Véndense

-Xatas e vacas por peche de explotación.
 Chamar ao 626 120 500

Véndense

-Tanque Packo d 2.200 litros, trifásico con lavado automático.
 -Sala de muxido de 4 puntos Manus, con medidores volumétricos e pulsación electrónica.
 -Silo de penso de 10.000 quilos.
 Chamar ao 661 332 991

Véndense

-Rolos de silo.
 Chamar aos números de teléfono 982 520 399 e 637 049 929

Véndense

-Rotoempacadora Morra.
 -Rotativa Krohne de 1,9 m.
 -Estendedor Khun de 5,20 m.
 Preguntar por Xabier no teléfono 620 171 952 (zona de Lugo)

Véndense

-Tractor Ebro 470 con pa.
 -Fresadora de 2 m.
 -Estendedor Stoll 330.

-Autocargador.
 Chamar ao 667 469 962

Véndense

-Rolos de silo e herba seca.
 Chamar aos números de teléfono 610 472 095 e 982 505 798

Véndese

-Fresadora intercepas con 14 horas de uso. En Quiroga (Lugo). Prezo: 3.800 euros.
 Preguntar por Álvaro no 625 134 456

Véndese

-Rotoempacadora Claas Variant 46"
 Chamar ao 633 328 519

Véndese

-Desensiladora marca BVL, dobre coitel. Recén reparada.
 -Tractor Barreiros antigo de 52 cabalos en moi bo uso.
 -Coche Citroen BX-19 Zona de Friol (Lugo)
 Chamar aos números de teléfono 982 183 019 e 628 785 466

Véndese

-Sementadora de millo de catro liñas. En bo estado. Prezo: 300 euros.
 Chamar ao 981 674 536

Véndese

-Cisterna de 5.000 litros, Marca CARUXO, en bo estado.
 Chamar ao 686 577 685

Véndese

-Tractor Same 160 CV. Zona Compostela.
 Preguntar por Miguel no número de teléfono 685 194 735

Véndese

-Rolos de herba seca en Cesuras (A Coruña)
 Chamar ao 981 790 331

Véndese

-2 vacas de carne próximas ó parto. Na zona de Betanzos.
 Chamar ao 647 211 507

Véndese

-Tella usada (antiga). Zona de Boimorto.
 Chamar ao 646 342 720

Véndese

-Tractor Fiat modelo 880 simple.
 Chamar ao 676 168 523

Véndese

-Touro pasteiro de 4 anos de idade moi manual. Respecta o pastor eléctrico. Na zona de Cesuras (A Coruña).
 Chamar ao 616 013 367

Véndese

-Cisterna de 3.000 litros.
 -Tractor Nutransa 70 C.V.
 -Batedor hidráulico de zurro.
 Chamar ao 667 469 962

Véndese

-Estrutura de invernadoiro en moi bo estado. No Barco de Valdeorras.
 Preguntar por Andrés no teléfono 637 190 667

Véndese

-Abono de galiña de viruta por encarga. Zona de Betanzos.
 Chamar aos números de teléfono 619 267 520 ou 981 798 164

Compra - Venda - Troco

VENDAS

Véndese

-Tractor Goldoni con remolque, arados, fresadora e cultivadora. Documentado.
-Segadora. (en Mondoñedo)
Chamar ao 666 602 380

Véndese

-Tractor New Holland M100, 125 CV, aire acondicionado, 6 tomas hidráulicas. Seminovo, bo prezo.
Chamar aos números de teléfono 655 980 919 e 629 991 086

Véndese

-Vacas e xatas. Medias da explotación: Tipo: 80 puntos / Lactacións a 305 días: 1027.6 / ICO Novembro 2012: 1647. Na zona de Monfero
Chamar ao 650 322 719

Véndese

-Sementadora de millo marca Monosen de 4 liñas, pneumática.
Chamar ao 605 870 030

Véndese

-Porcos cebados na casa.
-Augardente tostada e de herbas.
-Millo do país.
Chamar aos números de teléfono 986 586 916 e 679 677 373

Véndese

-Xovenca parda preñada. (Mesía).
Preguntar por Ana no 625 054 110

Véndese

-30 separadores de cubículos.
-Sala de muxir con 4 puntos en espiña. Capacidade: 8 vacas xuntas.
Chamar ao 657 390 490

Véndese

-2 xatos de Rubia Galega para recria. 7 meses. Alimentados sen penso. Analíticas con bons resultados.
Chamar aos números de teléfono 629 163 901 e 988 266 357

Véndese

-Herba en rolos. En Friol (Lugo).
Preguntar por Xosé Manuel no teléfono 617 564 440.

Véndese

-Rolos de silo e herba seca
Chamar ao 659 213 085

Véndese

-Círculo de muxido Gascoigne de 5 puntos.
-Bañeira de frío en monofásico. 1.100 litros. Marca Jape.
Chamar ao 636 269 472

Véndese

-Cuba de viño de aceiro, seminova. Capacidade: 1.500 litros.
Chamar aos números de teléfono 685 884 257 e 982 207 733

Véndese

-Picador Strauman de 37 m³, en moi bo uso.
-Desensiladora de pinza Tenias, seminova.
Preguntar por Xosé nos teléfonos 982 160 116 e 690 774 565 (Lugo).

Véndese

-Rolos de herba seca.
Chamar ao 662 046 862

Véndese

-Vacas de leite e xovencas paridas ou próximas ao parto. Con carta xe-nealóxica e as garantías sanitarias da ADS de Mesía.
Chamar ao 659 927 961

Véndese

-Arado subsolador marca Vimpa.
-Caldeira de calefacción a gasóleo marca Ferroli.
Chamar ao 696 004 515.

Véndese

-Casa con finca na Vila, Recemel (As Somozas). Ten luz, auga da traída e pozo propio. Forno de pedra e garaxes para coches.
Chamar aos números de teléfono 981 419 048 ou 639 224 617

Véndese

-Tractor Fiat 88-94 DT.
-Desensiladora marca Fella TH 145, en perfecto estado.
-Cisterna Carruxo de 3.500 litros.
-Moto Derbi Variant Start.
Chamar ao 679 946 097

Véndese

-Mesturadora de cereais e penso. Capacidade aproximada: 1.000 quilos. Motor trifásico.
Preguntar por Xosé Somoza no 982 218 636. Pola noite.

Véndese

-Viño do país. Augardentes branca e de herbas, e licores.
Chamar ao 986 689 486

Véndese

-Macropacas de palla de trigo e centeo de 4, 5 e 6 cordeis. Prezo moi económico. Medidas 1,20x0,70x2,50 e 0,80x0,70x2,50.
-Rolos de palla trigo e centea de 1,65x1,20.

-Rolos de palla (300 quilos de peso e 1'60 m. de diámetro).

-Macropacas de catro e seis cordeis.
Chamar ao 661 736 998 (A Limia)

Véndese

-Círculo Manus de 4 puntos.
-Tanque de frío de 800 litros.
-Silo para penso de 6.000 quilos, dividido en dous. (Castroverde).
Preguntar por Raúl no 982 312 200 (mediodia ou pola noite).

Véndese

-Tolva de silo de 6.000 quilos. En Albixoi, Mesía.
Chamar ao 685 636 023

Véndese

-Becerros limusin puros de 10 meses, ideais para pais.
Chamar aos números de teléfono 685 884 257 e 982 207 733

Véndese

-Arrancadora de patacas Polmotur de 1 suco con descarga lateral.
-Cámara frigorífica de 10 m³ cun compresor de 4.5 CV. (Betanzos)
Chamar ao 610 040 674

Véndese

-Moto Honda CBR 125 R de 125 cc, do 2009, con 12.000 quilómetros.
Chamar ao 659 927 961

Véndese

-Rotativa USAMA. Dous pratos. En bo estado.
-Círculo Alfa Laval con lavador automático. 3 puntos con motor de bomba para 6. Moi bo estado. Por peche de explotación.

Preguntar por Concha no número de teléfono 982 574 687

Véndese

-Rotoempacadora John Deere modelo 572. En bo estado.
Chamar aos números de teléfono 699 039 979 e 655 903 703

Véndese

-Tanque JAPY 1800 l. Ten 5 anos e lavado automático.

Chamar aos números de teléfono 630 382 654 e 982 330 429

Véndese

-Cachorros de Mastín (raza reconecida). Zona Monfero.

Chamar ao 626 194 490

Véndese

-Viño branco Albariño e tinto da zona de Salvaterra de Miño.

Preguntar por Encarnación no número de teléfono 645 851 081

Véndese

-Muíño eléctrico de 2 pedras no Saviñao. Prezo 225 €

Chamar ao 982 450 326

Véndese

-Uvas tintas (Mencia, Sousón, Pedral) e brancas (Treixadura e Loureiro). En Salvaterra de Miño, comarca do Condado (D.O Rías Baixas).

Preguntar por Encarnación no número de teléfono 645 851 081

Véndese

-Sala de muxir. 8 puntos. Lavado automático.

-Tanque de frío de 1.800 litros. Lavado automático.

Chamar ao 616 023 705

Véndese

-Cámara frigorífica de 10 m³.

-Arrancadora de patacas Polmotur, de descarga lateral.

Chamar ao 610 040 674

Véndese

-Becerros e becerras de raza Rubia para recría.

Chamar ao 626 442 294

Véndese

-Tractor Agria 9.900 con cabina. Motor reparado. Documentación ao día. Fresadora e remolque novos, con documentación. Desbrozadora, ganchos e arado seminovos.

Preguntar por Xosé Antonio no teléfono 676 960 087.

Véndese

-Xatas frisoas próximas o parto.

-Tanque de frío de 3.000 litros.

Chamar ao 630 561 310

Véndese.

-Alfalfa rama paquete grande e palha de vezas.
En Palencia.
Chamar ao 605 504 490

Véndese

-90 rollos de silo na zona de Lugo.
Chamar ao 649 147 614

Véndese

-Seat Toledo Diesel.
Chamar ao 615 108 486

Véndese

-Enganche hidráulico de tractor John Deere Serie 6000-7000. Sobe, baixa, alarga e encolle desde tractor.
-Peugeot 205 Mito 1.7 diesel. Dirección asistida, elevador eléctrico de ventás, aire acondicionado, faros de néboa e alarma.

-Cuba de 1.000 litros con 2 bocas, unha no fondo para sacar o bago.

--Máquina hidráulica de picar leña. marca Cancela de 16 toneladas, con radiador para enfriar o aceite.

-Máquina de lavar a presión marca Comet, 150 bares e 11 litros/minuto. Ten depósito de xabón e mangueira de 5 metros de largo.

En Paradela (Lugo).
Preguntar por Ovidio no teléfono 686 596 260

Vendese

-Viño branco e tinto, augardente branca e de herbas e licor café.
-Can Pequinés e gatos laudos.

-Carro de vacas de ferro en bo estado para uso ou como antigüidade.

-Cordeiros/as de raza Merina.
-Garrafas de segunda man de 20 a 60 litros.

-Leña picada (carballo e piñeiro).
En Verín (Ourense).
Preguntar por Xosé Antonio no teléfono 615 015 214

COMPRAS

E OUTROS

Mércase

-Transplantadora de cebolas.
Chamar ao 699 538 741 (Ordes)

Búscane

-Terreos para cultivo de horta na zona de Ferrolterra.
Chamar ao 625 776 331

Búscase

-Terra para arrendar na zona de Vedra ou Teo, para desenvolver proxecto ecolóxico.
Preguntar por Paula Lubián no número de teléfono 698 161 760

Matrimonio busca

-Casa con finca pola zona de Lugo ou concellos limítrofes.
Chamar ao 676 771 471

Arréndase

-Lugar no centro de Galicia. 36 hectáreas, naves, casa, maquinaria e 86.000 kg. de cota láctea. Preferentemente, producción biolóxica.

Chamar ao 616 627 318, despois das 17:00 horas.

Necesitanse

-Cortes para alugar en Oza dos Ríos ou concellos limítrofes.
Chamar ao 689 532 023

Fanxe

-Traballos agrícolas e forestais. Zona de Betanzos.
Chamar aos números de teléfono 619 267 520 ou 981 798 164

Búscase

-Persoa para planificar e manter unha horta. Son 2 ou 3 parcelas de 180 m² coa posibilidade de integrarse en novos proxectos socio-laborais. Para asociación que traballa con persoas con minusvalías na comarca do Sar.

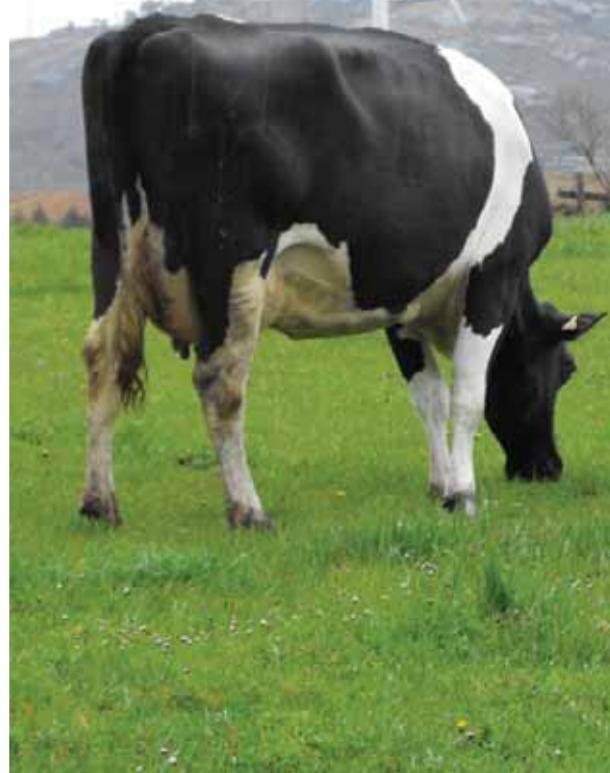
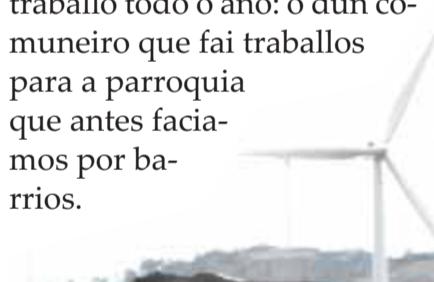
Henar Román, gandeira e presidenta da comunidade de montes de Labrada

Henar é presidenta da comunidade de montes de Labrada, en Abadín. Como moitos comuneros e comuneiras desta parroquia, ten o seu medio de vida na gandería e a súa explotación non sería a mesma sen as 500 hectáreas de pasteiros comunais, dentro das 2.138 que ten o monte. Ademais, a de Henar foi unha das explotacións que deron orixe á Cooperativa San Cidre, que abrangue parroquias de Abadín e Mondoñedo, e que hoxe está a desenvolver unha interesante experiencia de venda directa de carne de Tenreira Galega Suprema.

“O monte vecinal garante a subsistencia das explotacións gandeiras de Labrada”

■ **Vexo que a comunidade de montes de Labrada é tan importante que, sen ela, a vosa vida non sería o mesmo?**

► Así é. De feito, no pasado, garantiu a subsistencia das explotacións da parroquia. Hoxe, como quedamos menos xente, quen ficamos puidemos ampliar a superficie das nosas explotacións mercando terra. Pero hai anos, as casas con prados propios para ter unha carga gandeira importante contábanse cos dedos dunha man. Se tivésemos que vivir só das fincas particulares, habería familias que non darían mantido nin 10 vacas. Grazas ao monte, o que menos tiña posuía entre 20 e 25 vacas. Hoxe hai explotacións que teñen 80 cabezas de gando vacún, sen contar os cabalos. Ademais, grazas á venda de madeira e aos parques eólicos, mantemos un posto de traballo todo o ano: o dun comunero que fai traballos para a parroquia que antes faciamos por barrios.

■ **Falaches dos parques eólicos. Foron positivos para a comunidade?**

► Tiveron o seu lado positivo, pois a comunidade aumentou os ingresos; pero o negativo pesa máis. Cómprate ter en conta que a superficie de pastoreo do noso monte computa para solicitar as axudas da PAC. Por culpa dos parques eólicos, cada explotación –en total 63- perdeu unha media de trinta hectáreas. Para quen vivimos do gando, as praderías do monte vecinal son esenciais para cobrar as axudas de extensificación e para ter suficiente carga gandeira para facer a nosa actividade viable.

■ **Andades nalgún proxecto para mellorar a xestión do monte?**

► Agora mesmo, queremos construír unha nave para utilizar como almacén, gardar a maquinaria que temos en común, e para utilizar como local social.

Ademais, temos que amañar as pistas de acceso ao monte.

■ **Seica parte do monte está na Rede Natura. Iso non afecta estes proxectos?**

► Claro que afecta. Agora mesmo non está nin a metade do monte de Labrada dentro da Rede Natura, pero pretenden ampliar para abranguer a súa totalidade.

■ **E iso que supón?**

► De primeiras, unha enorme carga burocrática, pois calquera actividade que fagamos precisará dun permiso que, normalmente, sempre vén denegado. Por poñer un exemplo, construíron un parque eólico con todos os permisos nunha zona na que solicitamos, durante cinco anos consecutivos, facer pasteiros. E sempre nolo denegaron.

■ **En canto á gandería, teño entendido que tedes unha cooperativa entre explotacións de varias parroquias**

► En Labrada, case todas as explotacións eran de carne. Así que as poucas que nos dedicabamos ao leite decidimos unirmos coas doutras parroquias de Abadín e Mondoñedo nunha asociación para ter más forza e negociar mellores prezos. Iso foi en 1993.

■ **E a causa foi a máis**

► Como funcionaba ben, comezamos a promover outras actividades, como mercar gasóleo e abonos convxuntamente para sacalos más baratos. Así chegamos a 1996, ano en que nos transformarnos na Cooperativa San Cidre.

■ **Agora xa non sodes só explotacións lácteas, ¿non si?**

► Cada vez quedamos menos explotacións de leite, polo que nos era máis difícil manter a cooperativa. Así, nunha asemblea decidimos abrila a todo tipo de sectores. Hoxe, comercializamos directamente carne de Tenreira Galega Suprema, sen intermediarios, e outro tipo de produtos como carne de poldro e porco, patacas ou grelos. Nestes íntres, estamos comezando a ter demanda tamén de restaurantes.